

SAYFA 14 | KAPİTALİZME ÖLÜM, SOSYALİZM İÇİN İLERİ!

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040 | AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 EKİM-20 KASIM 2026 | SAYI: 242 | FİYATI: 20 TL

SOKAĞA, EYLEME, ÖRGÜTLENMEYE!



“Avrupa’da yükselen eylem dalgası yolu gösteriyor. Çare sokaktan geçiyor.

Şimdi kafalarda bir soru: Neden bizde böyle şeyler olmuyor? Cevabı birlikte arayalım:

Halkı seçimlere odaklayan muhalefet, nasıl olsa gidecekler diyerek eylemsizlik örgütlüyor.

Sendika mafyası, işçilerin önünde bir barikattır. Bu yapı, işçi düşmanı bir işçi örgütüdür.

Devrimci sosyalizmin eksikleri, zayıflıkları yürüyerek giderilecektir. Ama işçilerin örgütsüzlüğü devrimcilerden uzak kalarak yenilemez. Şikâyet etmek yerine hareketin içine dalmak, olduğumuz yerde örgütlenerek kendi hareketimizi yaratmak öncelikli görevlerdir.”



SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
A101 MARKETLERİNDE İŞÇİ EYLEMLERİ



SAYFA 8 | EKONOMİ-POLİTİK
YOKSULUN SIRTINDAN DOYAN DOYANA!

SOKAĞA, EYLEME, ÖRGÜTLENMEYE!

Kelimeler, kavramlar bazen öyle önemli hâle geliyor ki. Bilirsiniz, bir söz ağzınızdan çıkar ve artık onu yerine koymak mümkün değildir. Bazen istediğiniz kadar, ben öyle demek istemedim, diye yırtının durun.

İsimler de öyledir. Tek başına bazen bir şey ifade etmeyebilir. Mesela masa deyince herkesin gözünde bir şey belirir. Mesela hırsız deyince aklınızda ne canlanır? Karikatürlerdeki gibi yüzü maskeli, elinde fener, geceleri hareket eden bir tip sonuçta. Ama biraz önce içinizden nasıl itiraz ettiniz: iyi de arkadaş masa var, masa var. Masa vardır ayakları sallanır, masa vardır her tarafı ince ince işlenmiş kakmalı, saraylara layık. Eee, işte hırsız da öyle. Ekmek çalanı var, rafları tıklım tıkış dolu marketten yemeklik çalanı var. Bunların cezası kara kaplı kitapta yazar: zindan. Hırsız var, takım elbiseli, yüksek mevkiden, burnu iyi koku, kulağı keskin ses alan. Hoop, bir duyumla, 60 küsur milyonu 250 milyar yapabilen. Allah'ın işi işte; zaten o "ol" der olur. Nedense hiç bize demez. Bize iş cinayeti der, 12 yaşında işçilik der, açlık, yoksulluk, sefaletin bin türlüsü, yeryüzünde cehennem...

İşte hırsız, hırsızdır ama "Hırsız var!" demek suçtur. Bilmeyen yok, ama acaba devlet sırrı mıdır nedir? Fon soygununa skandal demek, açıkça hırsızı saklamak içindir. İşi kovalayan gazetecilere bunun için saldırıyorlar. Halk TV bile bunlar için katlanılır değildir; kayyum atanır. Nasreddin Hoca boşuna dememiş bana da kayyum atandı diye, bilmeyen internetten bakar.

Saray Rejimi savaş sevici

Türkiye, ABD ve NATO emrinde, kendi topraklarını bir savaş alanına çevirmek demek olan bir göreve hazırlanmaktadır. İran'a karşı savaş, Karadeniz'de savaş, Rusya'ya karşı savaş, Ukrayna konusunda daha açık görev almak, tüm bu alanlara asker konumlandırmak, bu askerler karşılığında para almak yolu ile savaşın bir ön cephesi hâline getirilmek istenmektedir. Bay Kemal CHP'sinin Saray Rejimine taze güç olarak açıktan eklenmesi de bu nedenledir.

Bunun için Saray Rejimine para lazımdır. Eee, gelirler faiz ödemelerine, pek kıymetli sermayenin teşvikine gittiğine göre, bu para bir yerlere çökerek elde edilecek. Belediyelere, bazı şirketlere, fonlara, malı helâl kim varsa çökülecek. Savaş sermaye için çok kârlıdır ama devlet için pahalıdır. Nereden bulacak devlet bu kadar parayı? Salacak vergiyi, daha fazla mala mülke çökecek. Yetmezse vatandaşın yastık altına bile kayyum atanabilir. Mehmet Şimşek dilinden düşürmüyor zaten.

Saray Rejiminin varı yoğu rantyağma ve savaş ekonomisidir. Savaş sanayii ailededir, yabancıya güvenilmez. Sermaye de bu işe boğazına kadar girmiştir ve işin tadını almıştır. İşçilerin sessizliği büyük cesaret veriyor olmalı onlara. Yoksa Türkiye'yi ikinci Ukrayna yapmaya ne kadar istekliler.



Ukrayna savaşında Türkiye NATO nedeniyle taraftır. NATO üyesi olması hasebiyle Rusya-Çin tehdit, İran düşmandır. Sırf bu yüzden yüz binlerce Yemenliyi öldüren Suudiler Müslüman, işgale direnen yalın ayaklı Husiler kâfirdir.

Muhalefetin bitmeyen rüyası seçimler

Sanki ülkede adil seçimler varmış gibi ya da seçilenlere saygı duyuluyormuş gibi bizim zavallı burjuva muhalefeti, tespih çeker gibi seçimleri diline dolamış Özel ve ekibi saray seçimle gelmiş gibi onu seçimle göndermeye çalışıyor. İyi de adam sormaz mı, kıytırık belde belediyelerine bile çökenlerin ülkeyi henüz NATO tedrisatını tam bilmeyen kadrolara emanet edeceğini sanmak saflık olsa gerek.

Avrupa'da yükselen eylem dalgası yolu gösteriyor. Çare sokaktan geçiyor.

Şimdi kafalarda bir soru: Neden bizde böyle şeyler olmuyor? Cevabı birlikte arayalım:

Halkı seçimlere odaklayan muhalefet, nasıl olsa gidecekler diyerek eylemsizlik örgütlüyor.

Sendika mafyası, işçilerin önünde bir barikattır. Bu yapı, işçi düşmanı bir işçi örgütüdür.

Devrimci sosyalizmin eksikleri, zayıflıkları yürüyerek giderilecektir. Ama işçilerin örgütsüzlüğü devrimcilerden uzak kalarak yenilemez. Şikâyet etmek yerine hareketin içine dalmak, olduğumuz yerde örgütlenerek kendi hareketimizi yaratmak öncelikli görevlerdir.

Yaşamak direnmektir!

Velhasıl, yolu yok mücadele edilecek. Elbette herkes kendi sorunu için hareket edecek. İşçiler hakları için, gençler gelecekleri için, insanlar yaşam alanları için, kadınlar yaşamak için... Ama bileceğiz ki bütün sorunların kaynağı kapitalist toplumdur. Ülkemizde kapitalist devletin bugünkü biçimi saray rejimidir. Saray Rejimi, içinde medyası, diyaneti, bürokrasisi, muhalefeti ile bir bütündür. Buna karşı mücadele zorunlu ve meşrudur. Onu yenmenin yolu örgütlü bir sokak hareketi olacaktır.

Emek mucizeleri yaratır. Bunu bilerek mücadeleye devam!



Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

DAYANIŞMA İLE, BİRLEŞEREK, KİTLESEL DİRENİŞLE KAZANACAĞIZ!

Direnişler başlıyor, kazanıyor ancak verilen sözler tutulmuyor. Son aylarda yabancı olmadığımız haberler bu yönde geliyor.

Sendikal yetki kazanmış hemen her işletmede patronların yetkiye itiraz ederek süreci uzatmayı, bu yolla örgütlülüğü düşürmeye çalışmalarının tarihi de çok eski değil. Üstelik bu itirazlar yetkisiz mahkemelere yapılarak süreç daha da fazla uzatılmaya başladı. Patronlar öğreniyor, sınıf savaşımından güçlü çıkmaya çalışıyor.

İşçi sınıfı ve emekçiler ise öğrense de öğrendikleri karşısında eyleme geçmekte pek de atak davranmıyor. Ankara'da gerçekleşen madencilerin direnişleri, öğretmenlerin eylemleri öğretici olsa da bazı direnişler tarafından örnek alınmaya çalışılsa da sınıf adına genel kazanımlara dönüşmüş değil.

Bu yıl öne çıkan şantiye direnişleri ve eylemlerine bu sayımızda pek yer veremedik. Bunun sebepleri arasında medyanın tercihlerinin payı olmasının yanı sıra bu direnişlerin sadece iki satırla sadece sosyal medya üzerinden duyurulmasının da payı var.

Derleyebildiğimiz kadarıyla bu ayın işçi haberleri...

Smart Solar işçileri yeniden direnişe geçtiler

11 Eylül'de fabrika önünde direnişe geçen işçiler 16 Eylül'de taleplerinin bir bölümünün kabul edilmesi ve kalanının da müzakere edilmesi sözüyle direnişi sonlandırmışlardı. Ancak işten atılan 7 işçi için görüşmeler sürerken işten atmalar devam etti, verilen sözler tutulmadı. 7 Ekim'de yeniden direnişe geçildi.



Birleşik Metal-İş ve DİSK Enerji-Sen Smart Solar Aliağa işçileri ile 12 Ekim 2026 tarihinde Aliağa Hükûmet Konağı önünde buluşarak Demokrasi Meydanı'na yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdi.

Verilen sözler tutulmadı

Sarı sendika TES-İŞ'ten istifa ederek DİSK Enerji-Sen'de örgütlenen Smart işçileri, işten atılan 83 arkadaşlarının işe iadesi, toplu iş sözleşmesinden doğan enflasyon farkları ile ödenmeyen ücretlerinin eksiksiz ödenmesi ve sendikal haklarının tanınması talepleriyle yürüdüler. İşçiler, fabrikadaki mobbingin ve sendika tercihleri nedeniyle maruz kaldıkları baskı ve tehditlerin son bulmasını istediler.

Yürüyüş boyunca, "Direne direne kazanacağız", "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" ve "Smart işçisi direnişin simgesi" sloganları atıldı.

Smart Solarda yapılan işçi kıyımına rağmen işçiler sendikalarından vazgeçmediler. İşçiler DİSK/Enerji-Sen ve Birleşik Metal-İş öncülüğünde yaptıkları eylemle 7 Ekim'de fabrika önünde direnişe başladıklarını, haklarını almadan fabrika önünden ayrılmayacaklarını belirttiler.

Açıklamada direnişe destek çağrıları yapıldı.

Panelsan ve BBCA'da direniş sürüyor

Ankara Polatlı'da Panelsan fabrikasında 3 Ağustos, Tekirdağ Çorlu'da BBCA Storex fabrikasında 20 Temmuz tarihinde başlayan direnişler dayanışma ziyaretleri, açıklamalar ile devam ediyor.



24 Eylül'de Nakliyat İş ve Sosyal İş sendikaları, örgütlenme sürecinde 2 sendika üyesinin işten çıkarıldığı Panelsan direniş alanını ziyaret etti.

Yapılan açıklamada şunlar ifade edildi.

"Bize düşen görev bu onurlu, haklı ekmek davamıza sahip çıkmaktır. Bu direniş hepimizin, DİSK'in direnişidir. Yasa açık, bakanlığın çoğunluk tespiti nettir; işverene düşen işçilerin anayasal hakkına saygı göstermek, atılan arkadaşımızı geri almak ve derhal toplu sözleşme masasına oturmaktır. 53 gün de olsa 500 gün de olsa hep beraber yan yana direneceğiz. Atılan işçiler geri alınacak, TİS imzalanacak, mutlaka emek kazanacak!"

Örgütlenme sürecinde 14 sendika üyesinin işten çıkarıldığı BBCK Storex direnişi işyeri önünde devam ediyor. Patronun içeride çalışan üyelerle direnişteki üyelerin iletişimi engellemek için fabrikanın etrafını yeşil brandalarla çevirmesinin direnişi engellemeyeceğini belirten işçiler işe iade ve sendika hakkına saygı duyulması taleplerini yinelediler.

Öğrenci işçiler hakları için eylemde

Calzone Burger'de hak gasplarına son verilmesi talebiyle Kadıköy'de işletme önünde bir araya gelen öğrenciler, ödenmeyen ücretleri ve güvencesiz çalışma koşullarına karşı eylem yaptı. Dev Turizm-İş'in çağrısıyla toplanan öğrenci işçiler haklarını alana kadar mücadeleye devam edeceklerini vurguladılar.



Okullarda artan şiddet protesto edildi

Yeni eğitim-öğretim döneminin başlaması ile yaşanan şiddet olayları üzerine Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası 12 Ekim'de Kadıköy Boğa Heykeli'nden İskele Meydanı'na yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdi. Okullarda artan şiddet ve siyasi iktidarın eğitim politikaları protesto edildi.



Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası adına yapılan açıklamada, "Yetkili kişi ve kurumların suçlarını örtbas etmek ve sorumluluktan kaçmak için söylediği üzere sorun sadece aile, okul, öğretmenler ve güvenlik problemi değildir. Problemi bu küçük ve dar vizyona sıkıştırmak sorunları çözmeyeceği gibi sorumluluk sahibi olan yetkililerin yaptıklarının ve ısrar ettikleri hataların görmezden gelinmesine sebep olacaktır. Bugün karşı karşıya kaldığımız problemlerin asıl ve gerçek sebepleri ekonomik istikrarsızlık, adaletsizlik, liyakatsizlik, kamuya ait olan eğitimin hızlı bir şekilde özelleştirilmesi, tek motivasyonu elde ettikleri kâr olan patronlara terk edilmesi, öğretmen emeğinin yok sayılması ve değersizleştirilmesi, çocukların geleceksiz ve çaresiz bırakılmasıdır," denildi.

Öğretmenlerin talepleri

"Öğretmenlerin ve öğrencilerin ekonomik sorunlarının giderilmesini, gelecek ve güvenlik kaygılarının ortadan kaldırılmasını, öğretmenlik mesleğinin itibarına yönelik saldırılara son verilmesini, çocukların MESEM programları ile emeğinin sömürülmesine son verilmesini, okullarda güvenlik sorunlarının önüne geçilmesini, öğretmen ve öğrencilerin okullarda güvenli eğitim sürecini sürdürmesini ivedilikle talep ediyoruz."

Eyleme öğrenciler ve Eğitim İş Sendikası da katılarak destek verdi.

Eğitim-İş adına yapılan açıklamada son bir ayda 6 okulda saldırı gerçekleştirildiği hatırlatılarak bu saldırıların siyasi iktidarın politikalarının sonucu olduğu belirtildi, MESEM'lerde ucuz işçi yapılan öğrencilerin iş cinayetlerine kurban gitmesine de dikkat çekildi.

Gençlerin sesi kısılmak isteniyor

Lise öğrencileri adına yapılan açıklamada ise, okul saldırılarına karşı okullarında eylem yapmak, boykot örgütlemek isteyen öğrencilerin, siyasi eylem örgütleniyor denilerek, okul idareleri tarafından tehdit edildiği, haklarında disiplin soruşturmaları açıldığı, korku iklimi yaratılmaya çalışıldığı söylendi.

Eylemde "Okurken ölmek istemiyoruz", "Çalışırken ölmek istemiyoruz", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganları atıldı.

A101 marketlerinde işçi eylemleri

DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası, A101 çalışanlarının ağır çalışma koşullarına ve hak gasplarına karşı Türkiye genelinde başlattığı örgütlenme kampanyası kapsamında 1 Ekim'de dört ilde A101 mağazaları önünde eylemler gerçekleştirdi.



İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya'da düzenlenen basın açıklamalarında market işçilerinin ücretsiz suya erişiminin sağlanması, yemek ücretlerinin iyileştirilmesi, oturarak çalışma ve dinlenme hakkının tanınması talep edildi. A101 patronunun işçiye reva gördüğü yemek ücretinin 158 lira olduğu belirtilerek bunun en az devletin belirlediği günlük 330 lira yani aylık 8 bin 580 lira olması gerektiği ifade edildi. Oturmanın tembellik, dinlenmenin suç olarak görülemeyeceği, bunların sağlıklı çalışma koşullarının bir gereği ve işçilerin yasal hakkı olduğu vurgulanarak, "Biz A101 mağazalarında çalışan emekçilerin oturarak çalışma ve dinlenme hakkının güvence altına alınmasını istiyoruz," denildi. İşçinin içtiği su üzerinden kâr hesabı yapılamayacağı, en temel ihtiyaç olan su hakkının verilmesi gerektiği dile getirildi.

Market işçileri ile müşterilerinin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığına vurgu yapılarak, "Öfkemizi birbirimize değil, bizi bu koşullarda yaşatan düzene yönelteceğiz," denilerek örgütlenme çağrısı yapıldı.

Sendikalı olmak suç değildir!

Ülkenin dört bir yanında gasbedilen sendikal hak ve özgürlükleri için direnişlerini sürdüren işçiler, Yeni Parti milletvekili Kayıhan Pala ile EMEP milletvekilleri Sevda Karaca ve İskender Bayhan'la birlikte 6 Ekim tarihinde TBMM'de basın toplantısı düzenlediler.



Basın toplantısı öncesinde milletvekilleri, işçiler ve sendika yöneticileriyle bir araya gelerek sorunlarını ve taleplerini dinlediler.

Toplantıda, Birleşik Metal-İş üyesi Ankara Panelsan, Çorlu BBCA Storex ve Ankara Ulusoy Bakır işçileri, DİSK/Enerji-Sen üyesi AKSA Bursagaz işçileri ve TÜMTİS üyesi Bursa Özdağlı Lojistik işçileri, yaşadıkları hak ihlallerini ve taleplerini kamuoyuyla paylaştı.

Türkiye'nin dört bir yanında işçiler, Anayasa ve yasalarla güvence altına alınmış bir hakkı kullandıkları için cezalandırılıyor. Sendikaya üye olan işçiler işten atılıyor, baskıyla, tehditle, yıllar süren yargı süreçleriyle yıldırılmaya çalışılıyor. Toplu sözleşme hakkı, yetki itirazları ve fiili müdahalelerle engelleniyor.

- Sendikal haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz diyen işçiler açıklamada taleplerini şöyle sıraladı:
- Sendikal nedenlerle işten atılan tüm işçiler derhal işbaşı yapmalıdır.
- İşçilerin üye oldukları sendikalar tanınmalı, toplu iş sözleşmesi hakkının önündeki engeller kaldırılmalıdır.
- Sendikalaşmanın önündeki tüm yasal ve fiili engellere son verilmelidir.

BursaGaz direnişi devam ediyor

Kazancı Holdinge bağlı Aksa Doğalgaz bünyesindeki Bursagaz işçileri, düşük ücret ve kötü çalışma koşullarına karşı DİSK Enerji Sen'de örgütlenen işçiler patronun yetki itirazı ve 22 işçiyi işten atması üzerine direnişe geçtiler.



10 Haziran'da başlayan direniş 100 günü geride bıraktı. Direnişin 100. günü nedeniyle yapılan basın açıklamasında, "Er ya da geç zafer direnen Aksa işçilerinin olacak," denildi.

Patron işçilere yönelik baskıyı artırmak adına yeni bir işletme müdürü tayin etti. Aksa yönetimi, ekim ayının ilk günlerinde Bursa-Hamitler bölgesinde çalışan işçilerle toplu ve birebir görüşmeler gerçekleştirerek patronun uygun gördüğü Türk-İş'e bağlı Tes-İş Sendikasına geçenlere ekonomik ödemeler yapılacağını, Enerji-Sen'de ısrar edenlerin ise işten çıkarılacağını söyleyerek tehdit ettiği bildirildi.

Aksa patronunun korkulu rüyası direnen işçiler kazanacak!

AYM: Yetki itirazı davaları sendika hakkını ihlal ediyor!

Anayasa Mahkemesi (AYM), Birleşik Metal İş Sendikasının yaptığı bir başvuruda daha yetki tespitine itiraz davaları nedeniyle sendika hakkının ihlal edildiğine hükmetti.

Metal işkolunda faaliyet gösteren MKS Transformatör Ekipmanları işyerinde başlatılan örgütlenme çalışmaları sonucunda işçilerin çoğunluğu sendikaya üye olmuş, 16.05.2018 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yetkili sendika olduğu resmen tespit edilmiş. Alışageldiğimiz üzere patronun yetki itirazı devreye girmiş ve Anayasa Mahkemesi başvurusuna kadar dava yaklaşık 5 yıl sürmüş.

Bilindiği üzere, sendikalar işyerinde çoğunluğu sağladıktan ve Bakanlık tarafından SGK ve e-Devlet kayıtları üzerinden yetkili oldukları tespit edildikten sonra dahi işverenler bu yetki tespitlerine itiraz edebiliyor. İtiraz davası sonuçlanana kadar işyerinde toplu iş sözleşmesi imzalanamıyor. 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nda yer alan bu düzenleme, sendika ve toplu sözleşme hakkını fiilen patronun keyfine bırakarak örgütlenme önünde ciddi engeller oluşturuyor.



MKS üzerinden yapılan başvuru sonucunda AYM, uzun süren yargılama süreçleri nedeniyle Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının ihlal edildiğine karar verdi.

Yetki tespitine itiraz süreçleri, işverenlere işyerlerini sendikasızlaştırmak, sendikaya üye olan işçileri işten çıkarmak ya da baskı ve tehditle istifaya zorlamak için zaman kazandırıyor. Dava sürerken işçiler üzerindeki baskı artırılarak sendikadan uzaklaşmalarının yolu açılıyor. MKS örneğinde 160 kişinin çalıştığı işyerinde 40'tan fazla sendika üyesi işçi işten çıkartılmış.

Birleşik Metal İş Sendikası, 6356 sayılı Kanun'un 43'üncü maddesi 5'inci fıkrasında yer alan "İtiraz, karar kesinleşinceye kadar yetki işlemlerini durdurur" hükmü, "İtiraz, karar kesinleşinceye kadar yetki işlemlerini durdurmaz" şeklinde değiştirilmesinin zorunluluğuna dikkat çekti.

Ulusoy Bakırda işten atmalara karşı eylem

Ankara Sincan'da, Anadolu Organize Sanayi Bölgesi'nde (OSB) kurulu Ulusoy Bakır fabrikasında Birleşik Metal-İş'in TİS yetkisinin 23 Temmuz'da kesinleşmesinin ardından iki sendikalı işçi daha işten çıkarıldı. Sendika 8 Ekim'de eylem düzenledi.



Sendika, işten çıkarılanların işe iade edilmesini, üyelerin anayasal sendika hakkına saygı gösterilmesini ve toplu sözleşme sürecinin bir an önce başlatılmasını talep ederek, "Haklı taleplerimiz karşılanıncaya dek mücadelemizi ve dayanışmamızı büyüterek sürdüreceğiz. Ulusoy Bakır işçisi kazanacak. Biz kazanacağız," dedi.

Sendikanın Genel Örgütlenme Sekreteri Elmacı, Ulusoy Bakır işçilerinin 14 Ekim 2024'te sendikada örgütlenmeye başladıklarını, yasal çoğunluğu sağlamalarının ardından toplu iş sözleşmesi için yetki başvurusu yaptıklarını dile getirdi. Yetkiye itiraz eden patronun ilk dönemde üç işçiyi işten attığını, yetki davası sürerken üyelerin odalara çağrılarak sendikadan istifa etmeye zorlandığını ve iradeleri dışında başka bir sendikaya üye yapılmaya çalışıldığını ifade eden Elmacı, "Aradan iki yıl geçti ve şimdi iki arkadaşımız daha, sendikalı oldukları için işten çıkarıldı. Ama buradan açıkça söylüyoruz: Ulusoy Bakır işçilerini işten atmalarla, tehditlerle, baskılarla sendika hakkından vazgeçiremeyeceksiniz. İki yıldır yaşanan bu baskılar Ulusoy işçilerinin birliğini zayıflatmadı, aksine güçlendirdi. Her işten çıkarmanın karşısında daha sıkı kenetlenen Ulusoy işçileri var. Bu işçiler korkmuyor, çünkü haklı olduklarını biliyorlar, yalnız olmadıklarını biliyorlar," diye konuştu.

Sendika taleplerini şöyle sıraladı:

- İşten atılan işçiler geri alınsın!
- Örgütlenme özgürlüğüne saygı duyulsun!
- Toplu sözleşme masası bir an önce kurulsun!

EMEKLİLER "ONURLARI" İÇİN ALANLARDA

25 Eylül'de yapılan bir emekçinin hayatına kıydığı eylemin ardından DİSK'e bağlı Dev Emekli Sen 5 Ekim'de, Birleşik Emekliler Sendikası 13 Ekim'de yeniden alanlara çıktı.

Önce 25 Eylül Cuma günü 57 şehirde 86 merkezde eş zamanlı eylem düzenleyen Emekli Sendikaları Platformu adı altında toplanan emekli sendikaları ve dernekleri, 3 yıl önce kamu emekçilerine yapılan seyyanen zammın emeklilere yapılmadığını belirterek acilen seyyanen zam talep etmişti.

Tüm Emeklilerin Sendikası, DİSK Dev Emekli Sen ve Emekli Meclisleri Sendikasının oluşturduğu platform daha önce Anayasa Mahkemesine yapılan seyyanen zammın memur emeklilerine de yansıtılmasını içeren bireysel başvurunun görüşüleceği 25 Eylül tarihini seçti ve Ankara'da eylemin adresi AYM önüydü. İstanbul'daki eylemin adresi ise Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi idi.

"Verilen sözler tutulmadı"

"Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, 11 Mayıs 2023'te, seçimlere 3 gün kala, en düşük memur maaşını 22 bin lirayı bulacağını açıklarken, memur maaşlarındaki artışların memur emeklilerine de otomatik olarak yansıyacağını söyledi.

"Aynı gün AKP Grup Başkanvekili Muhammet Emin Akbaşoğlu yapılacak düzenlemeye ilişkin, 'Bu düzenlemeden bütün emeklilerimiz de yararlanacak' açıklamasında bulundu."

Türkiye'de yaklaşık 17 milyon emeklinin 12,3 milyonu doğrudan yaşlılık aylığı alanlar, bunların 8,8 milyonunu da işçi emekliler oluşturuyor. Ülkede kayıtlı işçi sayısının 17.630.475 olduğu düşünülürse emeklilerin de ciddi bir ağırlık olduğu açığa çıkıyor. Emekli aylıkları ise açlık sınırının yarısı civarında.

Emekli polis memuru Ali Şekeroğlu "Para için değil, onurumuz için" yazılı dövizini taşıyarak AYM önündeki eylemdeydi. "Emekliyim. Geçinemiyorum. Gelinim işsiz, damadım işsiz," dedikten sonra beylik tabancasıyla intihar girişiminde bulundu. Daha sonra Gazi Hastanesi Acil Servisine kaldırılan Ali Şekeroğlu'nun bütün tıbbi müdahalelere rağmen hayatını kaybettiği bildirildi.

"Emekliye temel barınma ve ihtiyaç güvencesi"

5 Ekim'de yapılan eylemde ise çalışmak zorunda kalan emeklilerin varlığından bahsedilerek "Emekli bu ülkenin yükü değil, emeğidir" denilirken talepler şöyle sıralandı:

"En düşük emekli aylığı insan onuruna yakışır bir seviyeye çıkarılmalıdır. Kök aylık oyunlarına son verilmelidir. Emeklinin geçmişte kaybettiği alım gücü telafi edilmelidir. İntibak yasası acilen çıkarılmalıdır. Aynı süre çalışıp aynı primleri ödeyen insanların yalnızca farklı tarihlerde emekli oldukları için farklı aylıklara mahkûm edilmesi adaletsizliktir. Sağlık hakkı parasız olmalıdır. Bir ömür sağlık primi ödeyen



biri muayene, ilaç, katılım payı, hastane masrafını düşünmek zorunda bırakılmamalıdır. Sağlık ticaret konusu değildir, sağlık haktır. Emeklilerin sendika hakkı güvence altına alınmalıdır. Emekliye temel barınma ve ihtiyaç güvencesi sağlanmalıdır."

"Yoksulluğun faturasını biz ödemek istemiyoruz"

13 Ekim'de Birleşik Emekliler Sendikasının, Hazine ve Maliye Bakanlığı önünde yaptığı eylemde bir emekli üzerindeki kefeni fırlatarak geçim koşullarını protesto etti. Açıklamada, "Yarattığınız yoksulluğun faturasını biz emekliler ödemek istemiyoruz," denildi.

Açıklamada konuşan Birleşik Emekliler Sendikası Genel Başkanı Mahmut Şengül, ekim ayında başlayacak olan TBMM bütçe görüşmelerinde 2027 yılı bütçesinin emeklinin yaşam hakkını güvence altına almasını talep ederek, "Emeklilik politikaları yalnızca Sosyal Güvenlik Kurumunun (SGK) mali dengeleri açısından değil; gelir, sağlık, barınma, beslenme, sosyal yaşam, bakım, emekliliğe ve toplumsal yaşama katılım hakkı açısından birlikte ele alınmalıdır," dedi.

Kısa... Kısa...

Bursa'da faaliyet gösteren **Özdağlı Lojistik**te, kötü çalışma koşulları ve düşük ücretlere karşı anayasal haklarını kullanarak **TÜMTİS**'te örgütlenen işçiler, sendika üyesi olan bir işçinin işten çıkarılması üzerine 15 Eylül'de direnişe geçtiler. 18 Eylül'de şirket önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

İzmir'in **Kemalpaşa** ilçesinde bulunan **Omya Madencilik**te işçiler düşük ücretler ve ağır çalışma koşullarına karşı Dev Maden-Sen'de örgütlendiler. Sendikanın yetki başvurusunun olumlu sonuçlanmasının ardından patron sendikanın yetkisine itiraz etti. Dev Maden-Sen 29 Eylül'de fabrika önünde gerçekleştirdiği kitlesel eylemle şirket yönetiminin sendika düşmanı tavrını protesto etti.

Kocaeli Çayırova'da, Doğuş Otomotivin distribütörlüğünü yaptığı başta Volkswagen olmak üzere çeşitli otomotiv markalarının taşımacılığını yapan **Hödlmayr Lojistik**te, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 30 Temmuz'da başlayan grev devam ediyor. **Nakliyat-İş Sendikası** grevin 61. günü olan 28 Eylül'de Doğuş Otomotiv Genel Müdürlüğü önünde oturma eylemi ve basın açıklaması yaptı.

DİSK'e bağlı **Güvenlik-Sen** İstanbul'da, İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki **Metro A.Ş.** önünde 30 Eylül'de basın açıklaması yaparak düşük ücretleri ve ağır çalışma koşullarını protesto etti.

Edirne'nin **Keşan** ilçesinde bulunan **TYH Tekstil**de çalışan 25 işçi DİSK'e bağlı **Tekstil İşçileri Sendikası**nda örgütlendikleri için işten çıkarıldı. Tekstil İşçileri Sendikası ve işten atılan işçiler 6 Ekim'de fabrika önünde eylem yaparak işverenin sendika düşmanı tavrını ve işten atma saldırısını protesto ettiler.

Van Büyükşehir Belediyesine atanan kayyum tarafından 29 Temmuz 2025'te işten çıkarılan 223 işçinin "İşimizi geri alacağız" sloganıyla başlattığı eylem devam ediyor.

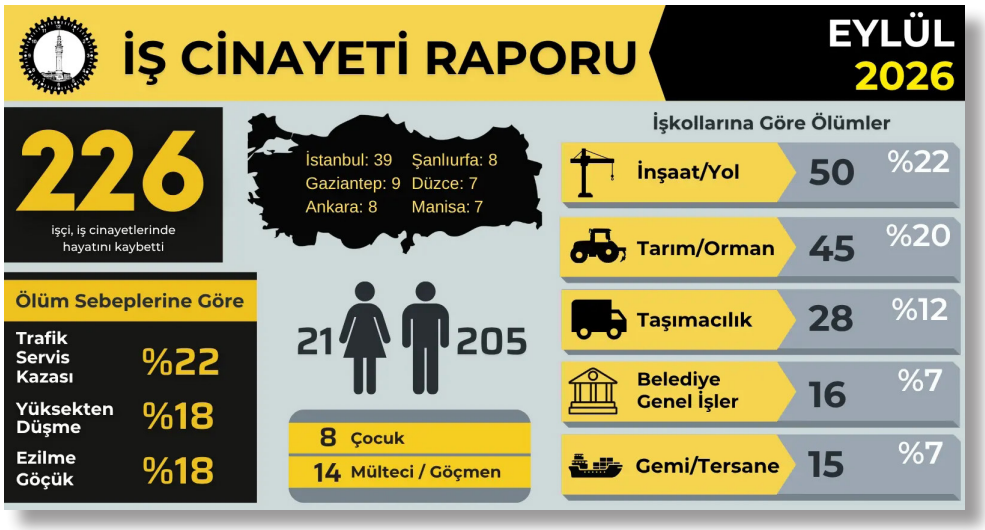
Sazlıbosna TOKİ'de Emirhan Yapı A.Ş. Temelkon Mühendislik taşeronu **BHV** çalışanı işçilerin haklarını almak için çatıda sürdürdükleri eylem 9 Ekim gününe verilen ödeme sözü üzerine sonlandırıldı.

İstanbul Kartal'da inşası devam eden **Kuzey Adalar** projesinde çalışmakta olan İnşaat İş Sendikası üyeleri haklarını gasbetmeye çalışan Şua Yapı ve Pasınlı Yapı firmalarına karşı şantiyede 8 Ekim'de iş durdurma eylemi yaptı.

İstanbul Fikirtepe'de Emlak Konut GYO'ya bağlı şantiyede ana firma Mustafa Ekşi İnşaat ve taşeron **Tezka Grup** bünyesinde inşaat sonrası temizlik işlerinde çalışan **Yapı Yol-İş üyesi kadın işçiler**, ödenmeyen işçilik hakları için 13 Ekim'de eyleme başladılar. Ödeme teminatı verilmesi üzerine işçiler eyleme geçici olarak ara verdiler. Yapı Yol-İş'in son açıklamasında işçilerin haklarının verildiği ve eylemin sonuçlandığı duyuruldu. Sendika aynı zamanda inşaat sonrası temizlik işçilerinin kuralsız ve güvencesiz çalışmaya karşı örgütlendiğini, kadın sekretaryasının 13 No'lu inşaat işkolunda çalışan kadın işçilerin örgütlenmesini sürdürdüğünü açıkladı.

EYLÜL AYINDA EN AZ 226 İŞÇİ İŞ CİNAYETLERİNDE KATLEDİLDİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2026 Eylül ayı iş cinayetleri raporunu kamuoyuyla paylaştı. İSİG Meclisi verilerine göre, eylül ayında en az 226 işçi iş cinayetinde katledildi. Böylece 2026 yılının ilk dokuz ayında iş cinayeti sayısı 1.736'ya ulaştı.



Ülkenin dört bir yanında süren işçi direnişlerinin selamlandığı raporda, İSİG Meclisinin iş cinayetleri raporlarını hazırlamaya başladığı 2013 yılından beri ilk kez 5 ay boyunca üst üste 200'ün üzerinde iş cinayetinin kayıt altına alındığına dikkat çekildi.

Eylül ayında üçü tarım, biri gıda, biri tekstil, biri metal, biri inşaat ve biri konaklama işkolunda yer alan 8 çocuk işçinin iş cinayetlerinde katledildiği belirtilen raporda, çocukların beşinin 14 yaş ve altında, üçünün 15-17 yaş aralığında olduğu dile getirildi.

2026 yılı içerisinde en az 66 çocuk işçinin iş cinayetlerinde katledildiğine işaret edilen raporda, "Geçtiğimiz iki yılda MESEM'ler çocuk işçiliğin en görünür yüzlerinden biri haline geldi. Çünkü MESEM modeliyle çocukların işyerlerinde çalışması yalnızca yaygınlaştırılmadı; çocuk emeğinin düşük maliyetli hatta bedava, güvencesiz ve denetimsiz biçimde üretime dâhil edilmesinin kurumsal ve yasal aracı yaratıldı. Bu noktada, MESEM'lerle ilgili tartışılması gereken şey yalnızca MESEM'lerde denetimin veya iş güvenliği önlemlerinin yetersizliği değil, çocuk emeğini işgücü piyasasının olağan ve kabul edilebilir bir unsuru haline getiren bu modelin kendisidir," denildi.

Savaşlar işçi ölümlerini arttırıyor

Rusya-Ukrayna savaşının sonuçlarından biri olarak deniz işçisi ölümlerinin giderek arttığı belirtilen raporda, "Savaş bölgesi ve çevresinde ticari taşımacılığın sürdürülmesi deniz işçilerini mayınlar, füze ve drone saldırıları, çatışma riski ve güvensiz çalışma koşullarıyla karşı karşıya bırakıyor. Bu bakımdan, savaş ile işçi sağlığı ve güvenliği birbirinden ayrı iki alan değil, tam da küresel tedarik zincirlerinin ve ticaretin devamlılığı uğruna savaş koşullarında dahi üretim ve taşımacılığın sürdürüldüğü, savaşın yarattığı risklerin doğrudan işçilere aktarıldığı bir ilişki açığa çıkıyor," ifadeleri kullanıldı.

Soma'da maden ocağında 5 işçi iş cinayetinde katledildi

Manisa'nın Soma ilçesinde faaliyet gösteren İmbat Madencilik'e ait ocakta 1 Ekim günü meydana gelen göçükte toprak altında kalan 7 işçiden 2'si yaralı olarak kurtarılırken, 5 maden işçisinin cansız bedenine ulaşıldı.

İş cinayetinde katledilen işçiler Halit Ersay, Ramazan İnce, İsa Olcay, Kerim Ören ve Ömer Karakaya'nın cenaze törenine binlerce insan katıldı.

Tutuklamalar ve açıklamalar

Soruşturma kapsamında işletmenin genel müdürünün de aralarında olduğu 9 kişi tutuklandı.

Tutuklamalara ilişkin sosyal medya hesabından açıklama yapan Bağımsız Maden-İş, "Yetmez! Denetleyen ve sorumlu Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı da istifa etmeli ve yargılanmalıdır," dedi.

Maden göçüğüne ilişkin açıklama yayımlayan TTB, "Soma'da yaşanan bu son olayın hiçbir karartmaya izin verilmeden soruşturulması, ihmali ve sorumluluğu bulunanların yargı önünde hesap vermesi sağlanmalıdır," ifadelerini kullandı.

Maden işçilerinin katledilmesine karşı Tuzla tersaneler bölgesinden seslenen Limter-İş Sendikası ise, siyasi iktidar ve patronların kar hırsı uğruna işçilerin katledildiğinin altını çizdi. Limter-İş, "Tek çaremiz var birleşmek, örgütlenmek, sendikalı olmak ve mücadele etmektir," dedi.

Madenciler anısına karanlıkta açıklama yapan İstanbul Geri Dönüşüm İşçileri Derneği, "Emekçi olmanın, yoksul olmanın ve ekmeğinin peşinde canını ortaya koymanın ne demek olduğunu biz biliyoruz," dedi. Adalet arayışı içinde olanlarla birlikte mücadele etmeye devam edeceklerinin altını çizen geri dönüşüm işçileri, "Sizi unutmayacağız. Emekçileri unutmayacağız," vurgusu yaptılar.



Bir yılda 95 çocuk işyerlerinde katledildi

İSİG Meclisinin raporuna göre 2025-2026 eğitim öğretim yılında en az 95 çocuk çalışırken hayatını kaybetti. Çocuk işçi ölümleri bir önceki yıla göre %32 arttı. Ölümlerin %39'u tarımda gerçekleşti.



Çocuk işçi ölümlerinin sayısı 2023-2024 döneminde 66, 2024-2025 döneminde ise 72 iken, son eğitim yılında 95'e yükseldi. Böylece ölümler bir önceki döneme göre yüzde 32 arttı.

Çocukların 28'i 5-14 yaşında

Ölümlerin 37'si tarımda, 27'si sanayide, 18'i inşaatta, 13'ü hizmet sektöründe gerçekleşti. Böylece çocuk işçi ölümlerinin yüzde 39'u tarımda meydana geldi.

İSİG Meclisi, özellikle 5-14 yaş grubundaki çocukların tamamının kayıt dışı çalıştırıldığına dikkat çekti. Mevsimlik tarım, sokak, atölye, inşaat ve küçük işletmeler çocukların çalıştırıldığı başlıca alanlar olarak sıralandı.

"Çocuk işçiliği yasaklansın"

Raporda Mesleki Eğitim Merkezleri (MESEM) aracılığıyla çocukların işyerlerine yönlendirilmesi de eleştirildi. MESEM öğrencilerinin haftada bir gün okulda, dört gün işyerinde bulunduğu belirtilirken, fiili çalışma sürelerinin bazı durumlarda haftada 50-60 saate ulaşabildiği kaydedildi.

İSİG Meclisi, çocuk işçiliğinin yasaklanması, MESEM'lerin kapatılması ve mesleki eğitimin okul merkezli hale getirilmesi çağrısı yaptı. Parasız ve kamusal eğitimin güçlendirilmesini isteyen Meclis, özellikle mevsimlik tarım işçisi çocukların eğitim, barınma ve ulaşım sorunlarının çözülmesini talep etti.

YOKSULUN SIRTINDAN DOYAN DOYANA!

Ekonomi-politik konuşmak istiyoruz. Ekonomi dediğiniz, ezilen sınıfların ürettiklerinin egemenler tarafından yağmalanmasından ibarettir. Bunu daha bilimsel anlatmak elbette mümkün. Öyleyse bırakalım burjuva medyanın dolar manyağı uzmanları konuşsun. Biz açık gerçekleri konuşalım.

Fon dolandırıcılığı, bu isim cuk oturuyor yerine. Neden mi? Egemenler, etrafında kümelenenler, sebeplenenler hepsi bir arada. Saray Rejimi, rant-yağma ve savaş ekonomisine dayanıyor diyoruz çoktandır.

Saray Rejiminin "yürütücüleri" bütün ekonomiyi ranta tahvil etmiş hâldedir. Fon soygununa basitçe skandal demek, neredeyse yaşananları aklamaktır. Ama çok abartmaya da gerek yok hani. Zira bu yeryüzünün zebanileri daha fazla kâr için dünyayı kana buluyor, işçileri açlık ücretlerine mahkum ediyor, işçileri çalışırken hunharca öldürüyor. Milleti tokatlamışlar çok mu?

Açlık ve yoksulluk sınırı sınır tanımıyor!

Türk-İş Konfederasyonu tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişimlerinin aile bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay, düzenli olarak yapılan bu araştırmanın 2026 Eylül ayı sonuçlarına göre;

- Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 37.800,92 TL'ye,
- Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 123.130,00 TL'ye,
- Bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık 48.884,82 TL'ye yükseldi.

Bekâr bir işçinin gerçek açlık sınırını temsil ediyor burada.

Sadece fon soygununda geçen miktarlar, faize ödenen paralar, sarayın ihtişamına ödenen paralar, savaş harcamalarına ödenen paralar milyonların yangınını söndürmeye yeter de artar. Ama işte gel gör ki böyle bir adaletsiz, böyle bir kahrolası düzen.



Enflasyon düşüyor efendim rahat olun!

Enflasyon düşüyor. Böyle diyor Mehmet Şimşek, Cevdet Yılmaz, Erdoğan, ekonomi profları falan. Nereden nereye düşüyor acaba? Kimin sofrasına düşüyor. Şimdi çok fazla rakamlarla uğraşmaya gerek yok. Düşüyor diyen TÜİK. Ülkenin en itibarsız kurumlarının başında geliyor. Binbir türlü hile ve yalanla hesap yapıyorlar.

Enflasyon, gelirin toplumsal yeniden paylaşımının en önemli araçlarından biridir. Yoksuldan alıp zengine vermek içindir.

Enflasyon düşüyor demek, sermayenin işçi ve emekçileri soyma oranında bir düşüştür. Mesela evinize bir hırsız dadansa, her seferinde bir öncekinden biraz daha az çalsa biz buna şükür der, hırsıza dua mı ederiz?



Asıl mesele, böyle gelmiş, böyle gitmek zorundaymış gibi, ücret hesaplarını resmî hatta gayriresmî enflasyon verilerinin 1-2 puan üzeri tuzağından çekip almaktadır. Bugün ücret işçi-emekçiler için en yaşamsal şeydir. Yokluğu, düşüklüğü açlık, sefilliktir. Burayı okuyan işçiler dürüst olsun! Ücretleriniz bugün iki katına çıksa sizi ne kadar memnun eder? Cevap verirken yılda hiç olmazsa 15 günlük bir tatil, çoluk çocuk arada dışarı çıkmak, kombiyi, elektrikli aletleri korkusuzca kullanmak, kötü günler için birikim yapmak vb.ni düşünerek cevap vermeli.

Borç batağı büyüyor: Takipteki alacaklar 928,8 milyar liraya ulaştı

Bankaların tahsil edemediği krediler ve borçlar büyüyor. 9 Ekim haftasında bankacılık sektörünün toplam kredi hacmi 5,5 milyar lira azalarak 28,6 trilyon liraya geriledi. Tüketici kredileri yükselirken bireysel kredi kartı alacakları ise 61,7 milyar lira azaldı.

Bankaların vadesinde tahsil edemediği ve yasal takip sürecine giren alacakları ifade eden takipteki alacaklar, 928,8 milyar liraya ulaştı. Bu tablo, borçlarını ödemekte zorlanan yurttaşların yaşadığı ekonomik sıkışmayı gözler önüne seriyor. Hayat pahalılığı ve geçim sıkıntısı karşısında kredi ve kredi kartlarına yönelen haneler, giderek ağırlaşan bir borç yüküyle karşı karşıya kalıyor. Veriler, ekonomik krizin emekçilerin yaşam koşulları üzerindeki etkisini bir kez daha ortaya koyuyor.

Ödenemeyen borçlar da bankalar için gelir kalemine dönüştü. Takipteki alacaklardan sağlanan faiz geliri yüzde 36,1 artarak 105,1 milyar liraya çıktı. Bankacılık sektörünün net faiz geliri ise yüzde 74,1 artışla 1 trilyon 688,6 milyar liraya ulaştı.

Faiz dışı gelirler de hız kesmedi. Bankaların hizmet gelirleri 1 trilyon 57 milyar liraya, kredilerden alınan ücret ve komisyonlar ise 113,3 milyar liraya yükseldi.

Bankaların üçüncü çeyrek bilançoları da bu tablonun diğer yüzünü gösterdi. Sektörün önde gelen bankaları, yüksek faiz oranları, kredi gelirleri ve menkul kıymet getirilerinin etkisiyle üçüncü çeyrekte kârlarını artırdı. Bankalar açısından kârlılık sürerken, yurttaşlar aynı dönemde artan faizler, kabaran kredi kartı borçları ve yükselen yaşam maliyetleriyle mücadele etti. Böylece finans sektörünün kazançları ile toplumun geniş kesimlerinin yaşadığı geçim sıkıntısı arasındaki uçurum daha da belirginleşti.

Borç batağı derinleşirken finans kuruluşlarının kazançlarını koruması, mevcut ekonomik düzenin emekçiler aleyhine işlediğini bir kez daha gösteriyor.

Sermaye kazanacak, biz ödeyeceğiz: VERGİ YÜKÜ YİNE İŞÇİNİN SIRTINDA!

İktidarın 2027 yılı bütçe planlaması, servete servis, emekçiye sefalet politikasının net bir özeti olarak karşımızda duruyor. "Vergi indirimi, muafiyeti ve istisnası" adı altında patronlardan ve sermaye kesiminden alınması gereken tam **4,9 trilyon liralık** vergiden vazgeçiliyor.

Patronların cebinde kalacak olan bu devasa servet, halkın sırtına yüklenen bütçe açığından **1 trilyon lira**, faiz giderlerinden ise **904 milyar lira** daha fazla! Vazgeçilen bu devasa vergi kıyağının tam **1,1 trilyon lirası doğrudan Kurumlar Vergisi istisnalarından** oluşuyor. Dev şirketlerin ödemesi gereken kurumlar vergisinin **yüzde 45,5**'inden tek kalemle vazgeçilirken, sanayiciler ve patronlar için vergi oranları yarı yarıya indiriliyor.

İşçi her ay daha fabrikadan çıkmadan krizin faturasını peşin vergilerle öderken, sermaye sahiplerinin trilyonluk borçları tek bir çizikle siliniyor. Temel gıdadan giyime, faturalardan ulaşıma kadar her adımda dolaylı vergilerle soyulan halka "kaynak yok" diyenler, şirketlerin kasasını doldurmaya devam ediyor.

Bizler mutfaktaki yangınla ve eriyen ücretlerle yaşam mücadelesi verirken; patronlara sağlanan bu ayrıcalık kabul edilemez! Sermayeye bağışlanan trilyonlar; patronların kasasına değil, insanca yaşayacak ücretlere, parasız eğitime ve sağlık hakkına aktarılmalıdır!



Sayıştay Raporu açıklandı: Cumhurbaşkanlığı harcamaları 1 yılda 3,2 milyar TL arttı

Yüksek enflasyon ve hayat pahalılığı nedeniyle asgarî ücretli ve emeklilerin geçim mücadelesi sürerken, Sayıştayın yayımladığı Düzenlilik Denetim Raporları Cumhurbaşkanlığının bütçe harcamalarındaki dikkat çeken artışı ortaya koydu.

Mali tablolara göre, Cumhurbaşkanlığının 2024 yılında 12 milyar 572 milyon TL olan yıllık harcaması, 2025 yılında 3 milyar 236 milyon TL'lik artışla 15 milyar 808 milyon TL'ye yükseldi. Yapılan hesaplamalara göre Sarayın günlük ortalama harcaması bir yılda 34,3 milyon TL'den 43,3 milyon TL'ye çıkarak her gün 9 milyon TL kabardı.

Bütçedeki bu harcama tutarı dakikada 30 bin 77 TL'ye denk gelirken, bir dakikalık harcama miktarı dahi net 28.075 TL olan bir asgarî ücretlinin aylık maaşını geride bıraktı. Cumhurbaşkanlığının bir yıllık toplam harcaması ise 563 binden fazla asgarî ücretlinin veya 671 bini aşkın en düşük emekli maaş alan vatandaşın bir aylık gelirine eşit bir büyüklüğe ulaştı.

İşsizin parası piyasaya can simidi oldu

Emekçinin dar gün güvencesi olarak toplanan İşsizlik Sigortası Fonu, "teknik açıklamalar" ve "likidite yönetimi" maskesi altında sermayenin hizmetine sunulmaya devam ediyor. Kamu fonlarının ve İşsizlik Sigortası Fonu'nun Takasbank üzerinden piyasalarda işleme açılması, teknik bir detay değil, açıkça sınıfsal bir tercihin ürünüdür.

İşçinin dişinden tırnağından artırarak biriktirdiği primler, işini kaybeden emekçiye âdeta çok görülüyor. Açıklanan verilere göre yılın ilk 8 ayında 1 milyon 220 bin işsiz vatandaş fonun kapısını çalarken, bu başvuruların sadece 563 bini kabul edildi. Yani kapıda bekleyen her 100 işçiden yalnızca 46'sı işsizlik maaşı alabildi. Milyonlarca insan en zor gününde bürokratik engellerle güvencesiz bırakılırken, emekçinin hakkı fonda kilitli tutuldu.



Ancak işçiden esirgenen bu kaynak, sıra özel fonlara ve sermayeye geldiğinde konforlu bir can simidine dönüştürülüyor. Piyasa sıkışıklığı yaşayan sermaye çevreleri, Takasbank mekanizmaları sayesinde işçinin birikimlerini sıfır riskle kullanarak finansal krizlerini atlatıyor. Özetle, emekçinin alın teriyle büyüyen kamu fonları, işçiyi korumak yerine sermayenin likidite ihtiyacını fonlayan bir araca dönüştürülmüş durumda.

Faiz faturası kabarıyor: Hazinenin ilk 9 ayda ödediği faiz 2,2 trilyon lirayı aştı

Fon vurgunu skandalları kamuoyunun ana gündem maddesi olmaya devam ederken, sessiz sedasız büyüyen "faiz vurgunu" da bütçede devasa bir delik açmayı sürdürüyor. Hazine ve Maliye Bakanlığının açıkladığı son veriler, kamu kaynaklarının nereye aktarıldığını gözler önüne serdi.

Yılın ilk 9 ayında Hazine bütçesinden ödenen toplam faiz tutarı 2 trilyon 188 milyar lira gibi rekor bir seviyeye ulaştı. Her geçen ay katlanarak artan bu tablo, günde yaklaşık 8 milyar liranın, saatte ise 330 milyon liradan fazla kaynağın doğrudan faiz ödemelerine gittiğini gösteriyor.

Eğitimden sağlığa, altyapıdan yatırımlara ayrılması gereken kamusal kaynakların devasa bir kısmı faiz giderlerine erirken, uzmanlar bu durumu vatandaşın sırtına yüklenen gizli ve yıkıcı bir yük olarak nitelendiriyor. Enflasyonla mücadele adı altında uygulanan sıkı para politikalarına rağmen yükselmeye devam eden faiz faturası, dar gelirli vatandaşın üzerindeki vergi yükünü ve hayat pahalılığını daha da derinleştiriyor.

Kamuoyunda "fon skandalları" konuşulurken bütçeden sızan trilyonlarca liralık bu devasa kaynak transferi, ekonominin gerçek kriz alanının neresi olduğunu bir kez daha tartışmaya açtı.

Bu trilyonluk devasa bütçeyle yaklaşık 4.000 modern okul veya 200 tam teşekküllü şehir hastanesi inşa edilerek halkın hizmetine sunulabilirdi. Ayrıca bu kaynak, Türkiye'deki tüm devlet okulu öğrencilerine tam 3 yıl boyunca her gün ücretsiz ve sağlıklı bir öğün yemek verilmesini rahatlıkla karşılayabilirdi.

FEK: Bugün Filistin'in yanında olmak demek, NATO'dan çıkmak demektir

Filistin Eylem Komitesi, Filistin için Küresel Eylem Günü kapsamında "Filistin'e Özgürlük, İsrail'e Ambargo" sloganıyla 4 Ekim'de Taksim'den Dolmabahçe'ye yürüyüş düzenledi.



Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, "Bugün Filistin'in yanında olmak demek İsrail'e bir tam ambargo uygulamak demektir," denildi

Filistin Eylem Komitesi, açıklamasını, "Filistin halkının onurlu direnişini bir kez daha selâmlıyoruz," ifadeleriyle tamamladı. Komite, İsrail'e tam ambargo ve "emperyalizm ve siyonizme hizmet eden bütün askerî üslerin" kapatılması taleplerini sürdüreceğini bildirdi.

"10 Ekim'i unutma, unutturma"

İstanbul Emek Barış ve Demokrasi Güçleri, Ankara Gar katliamının 11. yılında yaşamını yitirenleri Kadıköy'de andı. Anmada katliamın gerçek sorumluları hesap verene kadar adalet mücadelesinin süreceği vurgulandı.



10 Ekim Cumartesi günü Kadıköy Boğa Heykeli'nde buluşan yüzlerce kişi, "10 Ekim'i unutma, unutturma", "Unutmayacağız, affetmeyeceğiz", "Katillerden hesabı emekçiler soracak" sloganları, ellerinde yaşamını yitirenlerin fotoğraflarıyla Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü.

Meydandaki anma, katledilen 104 kişi için saygı duruşunda bulunulması ve isimlerin tek tek okunması ile başladı. Saygı duruşu ve isimlerin okunmasının ardından söz alan 10 Ekim Barış Derneğinden, katliamda hayatını kaybeden Dicle Deli'nin babası Faik Deli, "Katliamın üzerinden 11 yıl geçti. Yüreğimiz soğumadı. Acımız azalmadı. Mücadele azmimizde eksilme yok. Mücadeleye devam ediyoruz. Bu ülke çok katliam yaşadı. Gar katliamı umarım katliamların sonuncusu olur. Acılar yaşanmaz. Ailelerin ocaklarına kor düşmez," dedi. Katliamın insanlığa dair işlenmiş bir suç olduğunu ifade eden Deli, gerçek sorumlular hesap verene kadar mücadele edeceklerini söyledi.

Narin Güran'ın babası Cumhurbaşkanlığı Külliyesine yürüyor

Diyarbakır'da 8 yaşındaki kızı Narin Güran'ın ölümünün yeniden ve tarafsız şekilde değerlendirilmesi talebiyle yola çıkan baba Arif Güran'ın Ankara'ya uzanan adalet yürüyüşü devam ediyor.



Narin Güran'ın babası Arif Güran, 19 Eylül'de kızının mezarı başında yaptığı açıklamanın ardından Ankara'ya doğru yola çıktı. Yaklaşık 40 gün sürmesi planlanan yürüyüşün son durağı Cumhurbaşkanlığı Külliyesi olarak açıklandı. Yol üzerinden vatandaşlarla bir araya gelerek yürüyüşüne devam eden Güran'ın yürüyüşü, Narin dosyasının yeniden ele alınması ve ailesinin talep ettiği adalet sürecinin gündemde tutulması amacı taşıyor.

İşçi sınıfının avukatı Alp Selek son yolculuğuna uğurlandı

1931'de İstanbul'da doğan Alp Selek, 1959'da başladığı avukatlık yaşamı boyunca işçilerin, sendikacıların ve siyasi davalarda yargılananların savunmasını üstlendi. 8 Ekim'de kaybettiğimiz Alp Selek için İstanbul Barosunda tören düzenlendi.



Alp Selek'in yaşamından kesitlerin yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından İstanbul Barosu Başkanı İbrahim Özden Kaboğlu konuşma yaptı.

Alp Selek hakkında

1931 yılında İstanbul'da doğan Selek, 1959'da avukatlığa başladı. 1963'te Kavel Kablo Fabrikasında sendikal hakları için direnen işçilerin avukatlığını yaptı. Singer ve Demirdöküm işçilerinin direnişlerinde de işçilerin yanında yer aldı. 15-16 Haziran 1970'teki işçi direnişinin ardından yargılanan DİSK yöneticilerinin savunmasını üstlendi.

12 Eylül 1980 askeri darbesinin ardından Türkiye İşçi Partisi (TİP) yöneticisi olduğu gerekçesiyle tutuklanan Selek, 4,5 yıl cezaevinde kaldı.

Limter-İş Başkanı hakkında tahliye kararı

3 Şubat'ta gözaltına alınarak tutuklanan DİSK Limter-İş Genel Başkanı İleri Devrim Yurtsever, 8 ay sonra görülen ilk duruşmasında tahliye edildi.

29 Eylül tarihinde gerçekleşen İleri Devrim Yurtsever'in duruşması öncesi adliye önünde basın açıklaması düzenlendi. Açıklamada, "Sendikal mücadele haktır, yargılanamaz" ve "Tutsak sendikacılara özgürlük" pankartları açıldı.



Bölgemiz tam gaz savaşa hazırlanıyor: Mekke anlaşmasından Bedir anlaşmasına

Farklı kaynaklarda farklı isimlerle anılan, bakan Hakan Fidan'ın bile aynı demeç içerisinde; "Mekke Ortak Savunma Anlaşması", "Mekke Savunma İttifakı Anlaşması", "Ortak Savunma için Mekke Anlaşması", "Mekke Savunma İttifakı" olarak farklı isimler atfettiği anlaşma, Türkiye'de gerçekleşen NATO Zirvesi ardından 7 Ağustos tarihinde Mekke'de imzalanmıştı.

Ankara'nın bu kapsamdaki öncelikleri Mekke Ortak Savunma Anlaşmasını Meclisten geçirmek, ardından da yurt dışına asker gönderme iznini içeren tezkereyi yine Meclisin onayına sunmak.

Diğer yandan Suudi Arabistan'ın ihtiyaçları ve talepleri doğrultusunda sağlanacak desteğin kapsamının belirlenmesi planlanıyor.



Türkiye'nin Suudi Arabistan'ın ihtiyaç ve talepleri doğrultusunda sunacağı desteğin savunma kapasitesini artırmak için hava savunma ve diğer askerî lojistik yeteneklerin devreye sokulması olduğu belirtiliyor. Bu desteklerin bölgemizde İran'a yönelik yürütülecek savaşta kullanılacağı tartışılıyor. Özellikle Yemen'de İran destekli olduğu sürekli vurgulanan Husiler üzerinden başlatılacak bir savaşın adımları atılıyor.

Anlaşma 21 Ekim tarihinde henüz meclise sunulmuşken Türkiye, Katar, Endonezya ve Pakistan arasında savunmada işbirliğini güçlendirecek "Bedir Mutabakat Zaptı"nın Doha'da imzalandığı açıklandı. Askerî üretim, teknik eğitim ve AR-GE alanlarında ortaklığı hedefleyen mutabakatla dört ülkenin savunma sanayisi kapasitelerinin geliştirilmesi amaçlandığı belirtilse de bölge savaşının ayaklarının örüldüğünü tartışmaları gündeme oturuyor.

Deniz Göktaş serbest bırakıldı

Komedyen Deniz Göktaş, YouTube'da yayınlanan "Ölü Deniz" adlı stand-up gösterisindeki ifadeleri nedeniyle 88 gündür tutuklu yargılandığı davanın 28 Eylül'deki ilk duruşmasında tahliye edildi.



Tek suçu "güldürmek" olan Deniz Göktaş, 28 Eylül'deki duruşmada, gösterisindeki ifadelerinin de arkasında olduğunu söyledi.

Suçlamaya konu olan dört ifadesi başına 22 gün hapis yattığını söyleyen Göktaş, gözaltı sürecinde "emrivaki şekilde" Kemal Kılıçdaroğlu ile görüştürüldüğünü de kaydetti.

Gösterisindeki ifadeleri nedeniyle 29 Haziran'da hakkında soruşturma başlatılan Göktaş, yurtdışı tatili dönüşünde 2 Temmuz'da havalimanında gözaltına alınmış ve 3 Temmuz'da tutuklanmıştı.

"Ölü Deniz" isimli gösterisindeki sözleri nedeniyle tutuklanan Deniz Göktaş hakkında dokuz yıl sekiz aya kadar hapis cezası isteniyor.

Yeni eğitim-öğretim dönemi nasıl başladı?

Manisa'nın Turgutlu ilçesindeki İnci Üzmez Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi yakınlarında 22 Eylül'de 15 yaşındaki okul öğrencisinin elinde taşıyarak geldiği pompalı tüfekle açtığı ateş sonucunda 11 öğrenci yaralandı. Soruşturma kapsamında saldırgan da dâhil 10 şüpheliden 7'si tutuklandı.

Yeni eğitim-öğretim dönemi bir önceki devamı olarak başladı. Daha önce 2 Mart'ta Fatma Nur Çelik öğretmenin öldürülmesi, 14 Nisan'da Siverek'teki okul saldırısında 16 yaralı, 15 Nisan'da Kahramanmaraş'taki silahlı saldırıyı gerçekleştiren kişi ile birlikte hayatını kaybeden öğretmen Ayla Kara ve sekiz öğrenci, 22 Eylül'de Manisa Turgutlu'daki saldırı, ardından 28 Eylül'de yeğeni olduğu belirtilen kişi tarafından okul bahçesinde tabanca ile vurularak öldürülen öğretmen Mehmet Bilgili, aynı gün Van'da uzun namlulu silahla okul bahçesine gelen kız öğrenci...

Yusuf Tekin'e tepki

Öğretmenleri de öğrencileri de dinlemediğini Özel Öğretmen Sendikası eylemlerinden de bildiğimiz Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'in saldırılar sonrasında yaptığı açıklamalarda yer alan; "okulun önündeydi", "bahçedeydi", "sokaktaydı", "münferit saldırı" ifadeleri tartışmalara neden oldu.

Saldırıları protesto etmek üzere 23 Eylül'de Meclise yürüme kararı alan Eğitim-İş Sendikası Genel Merkezi polis ablukasına alınarak eylem engellendi. Ülke çapında eylem düzenleyen Eğitim-İş, MEB'e yürüyerek açıklamayı orada gerçekleştirdi.

Eğitim-Sen, Manisa Turgutlu'da İnci Üzmez MTAL önünde basın açıklaması düzenledi. Açıklamada öne çıkan vurgular şöyle:

"Geleceksizlik, umutsuzluk, değersizliğin yoğun yaşandığı gençliğin ilk yıllarında, bir savaş coğrafyasında gençlerin bu şekilde bir şiddeti akranlarına yöneltmesini sosyal medya, diziler, aile yapısının dağılması ile açıklamak çözümü önemsememek demektir. Güvenlikçi yaklaşımlar ile sorun çözülemez. Dünyada hiçbir okul saldırısı artırılan güvenlik önlemleri, kaleleştirilen okullar ile engellenemedi. Eğitimin bütün emekçilerinin ve öğrencilerin okulun, eğitimin geleceği üzerinde söz hakkı olmalıdır. Öğrencilerin kimlik-kişilik gelişimini destekleyici, özdeğer edinebileceği okul ortamı sağlanmalıdır. Eğitim sisteminin sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi son bulmalı, eşitsizlik, yoksulluk ve açlıkla boğuşan öğrencilerin en temel hakları garanti altına alınmalıdır. Başta MESEM olmak üzere öğrencilerin işçileştirildiği ve sermayeye peşkeş çekildiği uygulamalara son verilmelidir. Sermayenin bakanı Yusuf Tekin istifa etmelidir."



SENDİKAL BAĞIMSIZLIK ve DEVRİMCİ SENDİKACILIK*

Devrimci sendikacılığın esaslı hedefi işçi sınıfının kapitalist sömürüden kurtuluşu hedefi doğrultusunda davranmak olmalıdır.

Sendikaların siyasal parti ve iktidarlar, işverenler ve devlet, felsefî veya dinsel akımlar karşısındaki bağımsızlığı yine sendikaların kitle örgütü olma niteliğinin kaçınılmaz bir gereği olarak ortaya çıkmaktadır. 16. sayımızda belirttiğimiz gibi, ilk görevi geniş işçi kitlelerini ortak çıkarları etrafında örgütlemek olan sendikaların bünyesindeki işçilerin değişik ve kimi zaman zıt siyasal ve felsefî görüşlere sahip olması doğaldır. Sendika yönetimi üyelerini ve bizzat örgütünü şu veya bu parti yanında yer almaya zorladığı takdirde örgütünün içindeki değişik siyasal ve ideolojik akımlar arasındaki mücadeleyi körükleyerek işçi sınıfının parçalanmasına hizmet etmiş olacaktır. Bu elbette sendikal örgütün belirli bir siyasal eğilimi, ideolojik tanımı olamaz anlamına gelmez. Bu eğilimi ve sendikanın siyasal parti ve iktidarlarla ilişki ve çelişkisini belirleyen örgütün kapitalist toplumun neden ve sonuçlarına karşı aldığı tavrın sınıfsal niteliğidir. Yani sömürüsüz bir düzen ile üretim araçlarının toplumsal mülkiyetinden, son çözümde sosyalizmden yana olup olmaması ve bu doğrultuda davranıp davranmadığı sendikanın günlük sınıf mücadelesinden, siyasal iktidar değişimine değin tüm somut sorunlardaki çizgisini belirler. Kapitalizmin koşullarında sınıf ve kitle sendikalarının siyasal partiler karşısındaki bağımsızlıkları işte bu sınıfsal ölçüte göre belirlendiğinden, görecedir; örgütseldir. Sendikalar elbette, temsil ettikleri sınıfın ekonomik ve toplumsal çıkarları, siyasal özlemleri doğrultusunda davranan parti veya partilerle yakın ilişkilere, somut hedefler doğrultusunda güç ve eylem birliğine girerler. Ancak, sendikaları, esas hedefi iktidar olmak, hükûmet etmek olan partilerle karıştırmamak sınıf ve kitle sendikacılığının gelişimi açısından çok önemlidir. Değişik siyasal, felsefî veya dinsel akımları savunan en geniş kitleleri kendi safında toplayabilen bir sınıf ve kitle sendikası bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme doğrultusundaki iktidar mücadelesini elbette kolaylaştıracaktır.

Diğer yandan, işçi sınıfının ekonomik ve toplumsal çıkarlarını korumak ve genişletmekle yükümlü olan sendikaların karşıt sınıfların çıkarlarını savunan partiler ve iktidarlar karşısındaki bağımsızlığı, mutlaktır. Burjuvazinin tekelci veya tekel dışı kesimlerini temsil eden aşırı sağdan reformizme değin uzanan sağ çizgi üzerinde yer almış siyasal partilere karşı sınıf ve kitle sendikalarının bağımsızlığı örgütsel olduğu gibi, politik ve ideolojiktir de. Çünkü karşıt sınıfların çıkarlarının yanında, politik özlem ve ideolojileri de uyuşmazlık halindedir. Özellikle ülkemiz gibi henüz burjuva demokrasisinin bile yerleşmediği, anti-demokratik yasaların kol gezdiği ülkelerde en güçlü demokratik sınıf ve kitle örgütleri durumunda olan devrimci sendikalar için bu ilkeyi kazanmak, kararlılık ve sorumluluk içinde uygulamak çok önemlidir.

Sendikal bağımsızlığın abartılması sendikaları bir yandan sınıfsal ve ulusal sorunlar karşısında mutlaka mahkûm edilmesi gereken bir "tarafsızlığa" ve aynı anda sınıf uzlaşmacılığına götürebileceği gibi, rahatlıkla işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütsel mücadelesini inkâra, giderek reformizme sürükleyebilir.

Sendikal bağımsızlığın küçümsenmesi ise sendikaları şu veya bu partinin savunucusu ve açık yan örgütü durumuna getirerek sendikanın kitlesel niteliğini yitirmesine ve parçalanmasına yol açar. Son çözümde, bundan, sermaye sınıfları ve iktidarları yararlanarak. İşçi kitlelerini, özellikle sağ reformizmi kullanarak kapitalizme ortak etmeye çalışırlar. Sınıf ve kitle sendikaları sosyalizm koşullarında da emekçilerin çıkarlarının korunması, yaşam ve çalışma koşullarının, kültürel düzeylerinin gelişen ekonomiye paralel olarak yükseltilmesi görevini yürütürler. Ancak üretim araçlarının toplumsal mülkiyetiyle beraber, burjuvaziye karşı bir mücadele söz konusu olamayacağından, sendikalar, sınıfsal sorumluluklarının gereği yeni toplumun kurulması, gelişmesi doğrultusunda ekonomik ve toplumsal kuruluşların yönetimine katılırlar. Bu alanlarda alınacak kararların hazırlanması ve uygulanmasında görev alırlar.

Devrimci sendikacılık veya devrimci sendikal hareket

Devrimci olmak, bir çoğunun yaptığı gibi, devrimci edebiyat yapmak, parlak nutuklar çekmek, üç kişiyi etrafında toplayıp örgütçülük oynamak değildir. Devrimci olmanın tek ölçütü, geniş kitleleri ve her şeyden önce işçi kitlelerini, öyle söz veya kâğıtta değil, fiilen kapitalist sömürüye, kapitalizmin bizzat kendisine karşı, toplumun sosyalizm doğrultusunda değiştirilmesi için örgütlemektir. Kim bunu yapmıyorsa, ne denli teorik, ideolojik kılıflar uydursun, o gerçek bir devrimci değildir.



Bu mücadelede sendikaları, işçi sınıfının tek mücadele örgütü olarak düşünmek yanlıştır. Ancak sendikalar bu mücadelede önemli bir yer tutarlar ve başarıya ulaşabilmeleri de işçi sınıfını bir yandan kendi örgütsel yapıları, aynı anda da eylem içinde toparlamalarıyla olanaklıdır.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de devrimci sendikacılık anlayışı çeşitli aşamalardan geçmiştir. Kimi zaman devrimcilik adına sendikalar anarko-sendikalizme düşmüş, kimi zaman da devrimcilikten sadece bir dizi toplumsal dönüşümleri anlayarak esas hedeften uzaklaşmışlardır. Bu sonuncusu özellikle yaygındır ve rahatlıkla sınıf uzlaşmacılığına, reformizme götürebilir.

Sendikal hareketin devrimci olup olmadığının somut göstergesi toplumsal sınıflar gerçeği karşısında takındığı tavır ve mücadelesini sınıflar mücadelesi temeline oturtup oturtmadığıyla belirlenir. Devrimci sendikacılığın esaslı hedefi işçi sınıfının kapitalist sömürüden kurtuluşu hedefi doğrultusunda davranmak olmalıdır. Bu amaca ulaşmak ise ancak geniş emekçi kitlelerin acil ve genel çıkarları temeli üzerinde örgütlenmesine sıkı sıkıya bağlıdır,

Sonuç

Emperyalizmin ve ileri derecede gelişmiş kapitalist ülkeler ile bağımlı, yarı bağımlı ülkelerde bu sisteme bağlı güçlerin hızla mevzi kaybettiği ve gerilediği günümüzde, işçi sınıfının, halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş, demokrasi, barış toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi hızla gelişmektedir. Ülke koşulları ne olursa olsun, bu gelişimin hızlandırılmasında en geniş kitleleri bünyesinde toplama durumunda olan ilerici, devrimci sendikaların görevi büyümektedir. Paylarına düşen görevi başarıyla yerine getirebilmeleri, sınıfsal mücadele temeline dayalı olarak sendikaların geçen sayılarımızda açtığımız sınıf ve kitle sendikacılığı, sendikal bağımsızlık ve demokrasi, devrimci sendikacılık ilkelerine sıkıca sarılmalarına ve bunları değişen ülke ve dünya koşullarına göre somut pratiğe uygulamalarına bağlıdır.

İşçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması da ancak bu ilkelerin somutça benimsenmesinden geçmektedir.

* "Sendikal Bağımsızlık ve Devrimci Sendikacılık", DİSK Dergisi, Sayı 18, Sayfa 16-17, Aralık 1975.

DİSK'in ikinci Emekçi Buluşması Bakırköy'de yapıldı

DİSK, gelirde, vergide ve ülkede adalet talebiyle düzenlediği ikinci Emekçi Buluşması'nı 14 Ekim’de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda gerçekleştirdi.



Nakliyat İş′ten sendikalaşma çağrısı

Nakliyat-İş Sendikası, 19 Ekim 2026 Pazartesi günü İGA İstanbul Havalimanı’nda kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya sendika yöneticileri ve örgütlü işyerlerindeki üyeler katıldı. Eylemde “TGS, THY Destek Hizmetleri (TSS), FUGO, Çelebi ve Diğer Yer Hizmetlerinde Çalışan İşçileri İnsanca Yaşayabilecek Bir Ücret ve İnsan Onuruna Yaraşır Çalışma Koşulları İçin Sendikamıza Üye Olmaya Çağırıyoruz” pankartı açıldı.



DİSK′ten çocuk işçiliğine karşı Millî Eğitim Bakanlığı önünde eylem

DİSK, okulların açıldığı gün 14 Eylül’de Millî Eğitim Bakanlığı önünde çocuk işçiliğine dikkat çekti. DİSK-AR raporuna göre 15-17 yaş grubunda çalışan çocuk sayısı dört yılda yüzde 70 arttı.



Kaynak: Haber Sendika — https://www.habersendika.com

16 SENDİKADAN BİRLEŞİK MÜCADELE ÇAĞRISI

DİSK üyesi 16 sendika 7 Ekim’de ortak bir açıklama yayınlayarak sendikaları, demokratik kitle örgütlerini ve siyasi partileri birleşik mücadeleye çağırdı.



Yapılan açıklamada rejimin emek düşmanı politikalarına, fon krizine, vergide adalet talebine değinildi. Öte yandan örgütlenmenin önündeki engeller ve rejimin otoriter uygulamalarına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

DİSK/Bank-Sen, DİSK/Basın-İş, Birleşik Metal-İş, BTO-Sen, Cam Keramik-İş, Dev Yapı-İş, Dev Turizm-İş, Enerji-Sen, Gıda-İş, Güvenlik-Sen, İletişim-İş, Limter-İş, Nakliyat-İş, Sine-Sen, Sosyal-İş ve Tümka-İş’in imzacı olduğu ortak açıklama yayınlandı.

“TBMM, 1 Ekim’de yeni yasama yılına başladı. Önümüzdeki günlerde 2027 Bütçe Kanunu Teklifi görüşülecek. Bütçe sadece bir rakamlar tablosu değildir. Kimin sofrasından alınıp kimin kasasına konacağının karar altına alınmasıdır. Biz bu kararın her yıl, yaşamını alın teriyle kazananların aleyhine verildiğini çok iyi biliyoruz” sözleriyle başlayan açıklamanın sonunda birlikte mücadele çağrısı yapılarak şunlar ifade edildi.

“Başta DİSK, TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ olmak üzere tüm işçi konfederasyonlarını; kamu çalışanı konfederasyonlarını; meslek örgütlerini; gençlik, çevre ve kadın hakları savunucularını; demokrasiden ve emekten yana tüm demokratik kitle örgütlerini ve siyasi partileri:

- vergide ve gelirde adalet,
- hakça emekli maaşı,
- insanca yaşanabilir asgarî ücret,
- işçilerin örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılması,
- kişi hak ve özgürlüklerine, konut dokunulmazlığına yönelik saldırıların son bulması,
- muhalif kesimlere yönelik siyasi operasyonların durdurulması

taleplerini yükseltmek ve milyonlarca emekçinin ortak çıkarları için ivedilikle bir araya gelerek oluşturulacak bir program etrafında samimi ve ilkeli bir mücadeleye çağırıyoruz. Önümüzdeki günler içerisinde yüz binlerce emekçiyi harekete geçirecek bölgesel ve merkezi kitlesel mitingler; takiben, işyerlerinde üretimden gelen gücümüzü de gerektiğinde kullanacağımız eylemler; sonrasında, birkaç bölgeden etkili bir Ankara yürüyüşü; TBMM’yi, muhalif parti ve milletvekillerini de taleplerimiz doğrultusunda yasal düzenlemeler için göreve dâhil eden çok yönlü, kapsamlı bir mücadele hattı izlenmelidir. Bu mitingler, yürüyüş ve mücadele süreci sadece işçilerin değil; adalet, demokrasi, eşitlik ve özgürlük adına ayağa kalkan tüm toplumsal kesimlerin yürüyüşü ve mücadelesi olacaktır.”

KAPİTALİZME ÖLÜM,

Avrupa'nın pek çok bölgesinde eylül ayı sonlarına doğru başlayan protestolar giderek genişleyerek daha görünür hâle geliyor.

Fransa'da öğrenciler ve eğitim emekçileri sokakları bırakmıyor, İspanya'da on binler barınma krizine karşı gösteriler yapıyor, Belçika'da öğrenciler eğitim reformuna karşı eylemler düzenliyor, kamu çalışanları hükûmetin bütçe ve tasarruf politikalarına karşı greve gitti, Almanya'da öğrenciler zorunlu askerlik yasasına karşı sokaklarda, sendikalar hükûmetin sosyal politika reformlarını protesto için alanlarda, Arnavutluk'ta hükûmet karşıtı gösteriler hız kesmeden devam ediyor, Yunanistan'da savaş karşıtı eylemler sürerken öğrenciler artan eğitim maliyetleri ve barınma sorununa karşı Atina meydanına çadırlar kuruyor, maçlarda İsrail protestoları artarak sürüyor.

Eylemcilerin talepleri birbirine çok yakın. Gençlerin gelecek kaygısı, eğitim maliyetleri ve eğitimin niteliğindeki düşüş, kamu hizmetlerinden mahrumiyetin artması, bütçenin her zamankinden daha fazla sermayenin çıkarlarına uydurulması vb. taleplerle eylemler şekilleniyor.

Çözümün mevcut sistemde olmadığını görmeye başlayanlar sistem krizinin sistem değişikliği ile çözüleceği anlamaya başlıyor.



Fransa: Ayağa kalkan liselilere üniversiteliler ve işçiler katıldı

21 Eylül'de Paris'in güneydoğusundaki Saint-Exupéry Lisesinde, öğretmen eksiği ve boş geçen dersler ve okullardaki kötü koşullara karşı başlayan eylemler önce Île-de-France bölgesine, ardından ülke çapına yayıldı. Hareket 29 Eylül'de ülke genelinde yaklaşık 410 liseye ulaşmıştı.

Lise Öğrencileri Sendikası (Union Syndicale Lycéenne), öğretmen ve eğitim personeli eksikliği, bakımsız okul binaları, kalabalık sınıflar, ağır ders programları ve üniversiteye geçiş sistemi Parcoursup'un yarattığı baskıyı temel sorunlar arasında sıralıyor. Bu sorunların ülkenin tamamında egemen olduğu vurgulanıyor.

Lise ve üniversite öğrenci örgütlerinin oluşturduğu sendikalar arası birlik, eylemlere katılımın bir hafta arayla 450 binden 480 bine yükseldiğini bildirdi. 800 okulun etkilendiği açıklanırken 214 lisenin kapandığı bildirildi. Kapanmaların büyük çoğunluğu öğrencilerin okul önlerinde kurduğu barikatlarla gerçekleşiyor. Veliler ve öğretmenler de insan zinciri kurarak liseler önünde öğrencileri çevik kuvvet saldırılarından korumaya çalışıyor. 8 Ekim'e kadar 6 bin 877, 17-18 Ekim'de ise 2400 eylemcinin gözaltına alındığı açıklandı.

Hükûmetin protestoları yatıştırmak amacıyla açıkladığı önlemler eylemlerin durulmasını sağlayamadı. Öğretmen açığı için acilen 3 bin yedek öğretmen ataması, 2027 bütçe tasarısı ile öğrencilerin bazı taleplerinin karşılanmasının amaçlandığı, bakanlığa bir milyar avro ek kaynak ayrılması olarak açıklanan önlemler öğrenciler tarafından yeterli bulunmamış olsa gerek. Liseli Sendikalar Birliği kamu liseleri için 10 milyar avroluk acil yatırım programı ve üniversite yerleştirme sisteminin kaldırılmasının temel talepleri arasında yer aldığını açıkladı.



Eylemlere yönelik polis şiddeti kaynaklı yaralanmalar öğrencilerin taleplerine güvenlik güçlerinin hesap vermesini de ekledi.

İlk gösterilerde bir öğrencinin elini, bir başkasının gözünü kaybetmesinin ardından kullanılan polis silahları tartışma konusu oldu. İçişleri Bakanlığı ağır yaralanmalarla ilişkilendirilen EF-SON (sağır edici / şok edici bir el bombası türü) kullanımını askıya aldı. Ancak polisin GL-304 olarak bilinen farklı bir mühimmatı kullanmayı sürdürdüğünü bildirildi.

"Işıklar Şehri'nde işler karanlık"

1 Ekim, 6 Ekim ve 13 Ekim'de ülke çapında eylemler gerçekleşirken, 17 Ekim'de iki haftalık okul tatilinin başladığı gün Sarı Yelekliler ile birlikte ortak gösteri düzenleme çağrısı yapıldı. 7 Ekim'de Fransa'da Filistin'e destek için yapılacak eylemlere kamusal açıdan risk oluşturacağı gerekçesiyle izin verilmemişti. Fransız mahkemesi bu kararı askıya aldı. Sokaklardaki gençler 7 Ekim'de Gazze için şarkıları söyleyip Filistin bayraklarıyla eylemlerine devam ettiler.

Öğrenci örgütleri, eğitim sistemine yönelik tepkileri hayat pahalılığı ve satın alma gücündeki gerilemeye karşı toplumsal kesimleri ortak bir mücadelede buluşturmayı hedefliyor. Paris başta olmak üzere ülkenin farklı kentlerinde yapılması planlanan gösterilerle protestoların daha geniş bir katılıma ulaşması amaçlanıyor *(Fotoğraflar: AP Photo-apnews.com).*









SOSYALİZM İÇİN İLERİ!

Belçika: Öğrenciler, emekçiler iki aydır sokaklarda

Liège'de 10 Eylül'de başlayan öğrenci eylemleri 1 Ekim'de başkent Brüksel'e taşındı. Eylemlerde talep, öncelikle eğitim alanındaki tasarruf tedbirlerinin kaldırılması, sınıflardaki öğrenci sayılarının düşürülmesi. Ülke çapında çalışanların kemer sıkma politikalarına karşı grevleriyle eylemler devam etti.

10 Eylül'de Liège'de öğretmen, öğrenci ve velilerden oluşan yaklaşık 13 bin kişi, eğitim bütçesindeki kesintileri protesto etti. Sendikalar yapılan düzenlemelerin yaklaşık 2 bin tam zamanlı eğitim pozisyonunu ortadan kaldırabileceğini vurguluyor.

16 Eylül'de yüzlerce üniversite öğrencisi Brüksel'de yürüdü. Bazı öğrencilerin yıllık kayıt ücretlerinin yaklaşık 1.200 avroya yükselmesi ile eğitimin dar gelirliler açısından erişilmesinin zorlaştırılması protestoların başlıca nedenlerinden biri olarak belirtildi.





1 Ekim'de eylemler başkent Brüksel'de Fransızca eğitim veren 11 okula yayıldı. Liege'deki gösterilerde polis öğrencilere müdahale etmiş, kentte çok sayıda ortaöğretim kurumu "güvenlik" gerekçesiyle 2 Ekim'de kapatılmıştı.

Liège'de, ekim başından bu yana düzenlenen protestolarda 107 kişinin gözaltına alındığı, bunlardan 27'sinin tutuklandığı bildirilmişti.

Sadece eğitim alanında toplam 86,7 milyon avroluk 'tasarruf' yaptıracak olan düzenlemeler bir bütün olarak eğitim sistemini zayıflatan ve sosyal eşitsizliği artıran saldırılar olarak tanımlanıyor.

Ülkede 9 Ekim'de çalışanların iki büyük işçi sendikasının çağrısıyla kemer sıkma politikalarını protesto etmek amacıyla gerçekleştirdiği bir günlük iş bırakma eylemine öğrenciler de katıldı. Grev dolayısıyla toplum ulaşım, kamu, belediye hizmetleri ve uçuşlarda ciddi aksamalar yaşandığı bildirildi. Greve Valonya bölgesindeki öğretmenler de katıldı.

12 Ekim'de Sosyalist İşçi Sendikasının çağrısıyla kamu hizmetlerine ayrılan kaynakların yetersizliği ve yeni bütçe kesintilerine karşı kamu çalışanları bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Tren, metro, otobüs, tramway seferlerinde ciddi aksaklıklar yaşandı. Kâğıt, karton ve ambalaj atıkları da toplanmadı.

Eylemler sırasında polis ile eylemciler arasında yaşanan çatışmalarda çok sayıda araç ateşe verildi. Eylemcilerin taş ve havai fişek kullandığı, polisin göz yaşartıcı gazla müdahale ettiği eylemlerde gözaltılar yaşandı.

Hükûmet ortaklarının federal bütçe üzerinde anlaşamamasının siyasi krizi derinleştirdiği belirtildi.

İspanya: "Barınma hakkını kazanmak için sosyalizm için mücadele ediyoruz"

50'den fazla kentte on binlerce kişi kira fiyatları, tahliyeler ve konuta erişim sorunları nedeniyle gösteri yaptı. Eylemciler "Genel grev" yazılı pankartlar taşıyor ve "Rantiyeciliğe son" sloganı atıyor.

1350 avro emekli aylığı alan 87 yaşındaki Maricarmen, 1650 avroya çıkarılan kirasını ödeyemeyince 23 Eylül 2026 tarihinde yetmiş yıldır yaşadığı evinden polis zoruyla, sedye ile çıkarıldı. Destekçileri, yoğun direnişlerine rağmen tahliyeyi engelleyemedi. Tepkiler sonrasında ev sahipleri Maricarmen'in düşük bir kira bedeliyle evine dönmesini kabul etmek zorunda kalsalar da kendisi 7 Ekim'de hastanede hayatını kaybetti. Sembol haline gelen Maricarmen, "Cesur olun, mücadeleyi sürdürün ve size ait olanı savunun," demişti.

Ülkede kiralar 2015-2025 yılları arasında %80 artarken, maaşlar yalnızca %30 yükseldi.

Tahliyenin ardından Madrid'deki Puerta del Sol Meydanı başta olmak üzere pek çok kentte yüz binlere ulaştığı belirtilen eylemciler sokaklara döküldü ve çadır eylemleri başlatıldı. Daha uygun koşullarda barınma talebiyle yaklaşık 50 kentte gösteriler düzenlenirken çadır eylemleri birinci haftasını tamamlamıştı.



Hükûmetin konut krizine karşı hazırladığı kararname 3 Ekim'de parlamentoda reddedilince Başbakan Pedro Sánchez, Meclis'i feshederek 29 Kasım'da erken seçime gidilmesi kararını aldı.

Kiracılar Sendikası, kiralarda en az %50 indirim, süresiz kira sözleşmeleri ve "akbaba fonu" olarak adlandırılan büyük gayrimenkul şirketlerinin konutlarına el konulmasını talep ediyor.

Arnavutluk: 150 gündür sokakta

Arnavutluk'un başkenti Tiran'da, 13 Ekim'de başlayan hükûmet karşıtı protestolarda binlerce öğrenci sokaklara çıktı. Hükûmet binalarının hedef alındığı yüksek eğitim ücretleri ve kitap masrafları ile artan geçim sıkıntısına yardımcı olmak için hükûmetten eylem talep eden öğrencilerin protestoları, yolsuzluk iddiaları dolayısıyla sokaklara çıkanlarla birleşti.

Arnavutluk'un başkenti Tiran'da 30 Mayıs'ta başlayan hükûmet karşıtı protesto eylemleri Başbakan Edi Rama'nın istifasını da isteyen taleplerle devam ediyor.

ABD Başkanı Donald Trump'ın damadı Jared Kushner bağlantılı koruma altındaki Zvërnec bölgesinde planlanan lüks turizm projesine karşı gerçekleştirilen çevre eyleminde özel güvenlik görevlilerinin bir protestocuyu sürüklediği görüntüler sosyal medyada yayılınca yerel çevre protestosu ulusal bir harekete dönüşmüştü.

Öğrencilerin 13 Ekim'de eğitim bakanlığı önünde başlayan eylemlerinde daha iyi üniversite koşulları ve iş olanakları talepleri öndeydi.

14 Ekim'de eğitim bakanlığı binasının bir bölümü ateşe verildi. Başbakanlık ofisi, maliye ve içişleri bakanlıkları da hedef alındı.

Hareket yolsuzluk iddiaları, organize suçun ekonomi üzerindeki etkisi, şeffaflık, hukuk devleti ve gençlerin ülkeden göçü gibi çok daha geniş talepleri içine alarak devam etti.

Tiran'ın ötesine de yayılan eylemlerde pek çok kentte eylemcilerle polis arasında şiddetli çatışmalar yaşanıyor.



Yunanistan: Eğitim için eylem

Yunanistan'da üniversite ve lise öğrencileri, kamu eğitimine ayrılan ödeneğin yetersizliğini ve barınma sorunlarını protesto etti. Atina'daki Syntagma Meydanı'nda çadır kuran öğrenciler, geceyi meydanda geçirdiler.



Yunanistan'ın başkenti Atina'daki Sintagma Meydanı'nda öğrenci örgütlerinin çağrısıyla toplanan öğrenciler, parlamento binasının karşısına yaklaşık 40 çadır kurdu. Öğrenciler, artan yaşam maliyetleri nedeniyle yükselen eğitim masraflarına ve kiraların yükselmesiyle birlikte çoğu öğrencinin yaşadığı barınma sıkıntısına dikkati çekti.

Taşınan pankartlarda "Eğitim bir haktır, ayrıcalık değil", "Öğrenci konutlarına ödenek ayrılsın" ve "Aylık 500 euro öğrenci barınma desteği" ifadeleri yer aldı.

Fransa'daki öğrencilerle dayanışma

Yunanca ve Fransızca hazırlanan pankartlarda, Fransa'daki gösterilere katılan lise ve üniversite öğrencileriyle dayanışma mesajları da verildi.

"Sağlık ve eğitime ödenek ayırın, NATO'nun ölüm makinalarına değil", "Öğrenciler müşteri değildir" ve "Yunanistan'dan Fransa'ya, kamusal ve ücretsiz eğitim istiyoruz" sloganları atan öğrenciler, eğitim ve sağlık hizmetlerine ayrılan kaynakların artırılması çağrısında bulundular.

Hindistan: Seçmen kayıtları silindi, muhalefet ve öğrenciler sokakta

130 milyonu aşkın seçmen kaydının silinmesine karşı başlayan protestolar siyasi krize dönüştü. Hamam Böcekleri hareketinin ardından Komünist Parti merkez yönetimi de operasyonların hedefi oldu.

Hindistan'da seçmen listelerinden milyonlarca kaydın çıkarılmasına karşı büyüyen protesto eylemlerinde 12 Ekim günü muhalefet partileri yoğun güvenlik önlemleri altında Yüksek Mahkemeye yürüdü.

Eylemler, Hamam Böcekleri Halk Partisi adını alan gençlik hareketine yönelik kitlesel gözaltıların ardından geldi.

130 milyon seçmen kaydının silinmesi

Muhalefet, işlemlerin özellikle Müslümanları ve diğer azınlıkları hedef aldığını ve Başbakan Narendra Modi'nin partisine avantaj sağladığını belirtiyor.

Komünist Partisi merkez yönetimi gözaltında

Modi hükûmetinin protestolara yönelik müdahalesi, Hindistan'ın en büyük komünist partilerinden CPI(M)'nin merkez yönetimini de hedef aldı. 12 Ekim'deki yürüyüşe muhalefet partileri ve sol öğrenci örgütleri katıldı.

"Artık bütün ülke Jantar Mantar olacak"

Başkent Delhi polisi kentin onlarca yıldır tarihsel gösteri meydanı olarak simgeleşen Jantar Mantar'ı resmî gösteri yerleri listesinden çıkardı.



Eylemlerde binlerce gözaltı

Kent merkezine binlerce polis ve paramiliter güvenlik görevlisi sevk edildi. Metro istasyonları kapatıldı, bazı bölgelerde internet erişimi kesildi ve göstericilerin Jantar Mantar'a ulaşması engellendi.

Gözaltı sayısına ilişkin farklı rakamlar açıklandı. Reuters ve Al Jazeera 2 bini aşkın kişiden söz ederken, bazı yerel yayınlar daha yüksek sayılar aktardı.

Dünyada 325'ten fazla şehir Filistin için ayakta

Soykırımcı İsrail'in saldırılarının son bulması, hükûmetlerin İsrail'e desteğinin kesilmesi ve Filistin halkıyla dayanışma için 7-11 Ekim tarihlerinde dünya çapında gerekleşen eylemlere katılım yoğun oldu.

İsrail'in 7 Ekim 2023'te Gazze'ye yönelik başlattığı saldırıların üçüncü yılı dolarken Filistin için dünyanın farklı kentlerinde sokağa çıkan on binlerce kişi, Gazze'deki saldırılara tepki gösterdi. Gösterilerde ateşkes, Filistin'e özgürlük ve İsrail'e verilen siyasi ve askerî desteğin sona erdirilmesi, soykırım sorumlularının hesap vermesi talepleri dile getirilirken Gazze'de yaşamını yitirenler anıldı, esir tutulan Filistinli sağlık çalışanlarının serbest bırakılması istendi.



Gazze'de can kaybı 74 bini aştı

Filistin Sağlık Bakanlığı verilerine göre İsrail'in Ekim 2023'ten bu yana Gazze'ye yönelik saldırılarında hayatını kaybeden Filistinlilerin sayısı 74 bin 250'ye, yaralananların sayısı ise 175 bin 278'e yükseldi.

Gazze'de ateşkes anlaşmasının 10 Ekim 2025'te yürürlüğe girmesinin ardından da saldırıların sürdüğü belirtilirken, ateşkesin yürürlüğe girmesinden bu yana 1467 Filistinlinin hayatını kaybettiği, 5 bin 161 kişinin yaralandığı aktarıldı.

Gazze'deki yıkımın boyutu nedeniyle enkaz altında halen binlerce cenazenin bulunduğu belirtiliyor.

Berlin: "Çalınmış topraklarda barışa hayır"

Almanya'nın İsrail'e verdiği desteğin de protesto edildiği Berlin'deki yürüyüşte "Filistin'e özgürlük", "Filistin işgal altında", "Gazze" ve "Savaş suçlusu İsrail" sloganları atıldı. Polisin ara ara müdahale ettiği eylemlerde gözaltılar yaşandı.

Utrecht: "Gazze'yi şimdi kurtar"

Hollanda'da Utrecht, Amsterdam ve Rotterdam başta olmak üzere farklı kentlerdeki tren istasyonlarında Filistin için oturma eylemleri düzenlendi.

Ülkenin farklı kentlerindeki tren istasyonlarında da eş zamanlı eylemler gerçekleştirildi.

Paris'te yasak kararı askıya alındı

Fransa'da ise 7 Ekim'de yapılması planlanan Filistin destek gösterisiyle ilgili yasak kararı mahkemeden döndü. Öğrenciler pek çok kentte yaptıkları eylemlerde Gazze için şarkılar söyledi.

Latin Amerika: "Özgür Filistin"

Meksika'nın başkenti Meksiko'da İsrail Büyükelçiliği önünde toplanan bir grup Filistin için eylem yaptı. Kolombiya'nın başkenti Bogota'da da Filistin yanlısı göstericiler saldırıların sona erdirilmesini isteyerek kent merkezinde yürüdüler.

Rabat: "Normalleşme yok, taviz yok"

Fas'ın başkenti Rabat'ta onlarca kişi parlamento binası önünde Filistin'e destek gösterisi düzenledi.

Göstericiler "Normalleşme yok, taviz yok" ve "Fas halkı direnişin yanında, normalleşmeye karşı" yazılı dövizler taşıdı.

Avustralya: "Filistin'i özgürleştir dünyayı özgür bırak"

Avustralya'nın Sidney ve Melbourne kentlerinde Filistin destekçileri şehir merkezlerinde yürüyüşler düzenlediler.

New York: "Direniş meşrudur"

New York City Hall önünde toplanan yüzlerce kişi "Özgür Filistin" sloganları atarak Gazze'deki saldırıların sona erdirilmesini istedi. Eylemciler, ABD'nin İsrail'e verdiği desteği de protesto ettiler.

Columbia Üniversitesinde Filistin destekçileri, üniversitenin İsrail'le ilişkilerini protesto ettiler.

Atina: "NATO'ya yenilgi"

Yunanistan'ın başkenti Atina başta olmak üzere pek çok şehrinde, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarını protesto etmek ve Filistin'e destek vermek amacıyla kitlesel gösteriler düzenlendi.

Londra: "İsrail'i silahlandırmayı bırak"

İngiltere'nin başkenti Londra'da üniversite öğrencilerinin oluşturduğu University of London Coalition tarafından Filistin destekçisi yürüyüş düzenlendi.

Edinburgh ve Glasgow'da da üniversite öğrencileri tarafından eylemler düzenlendi.

İtalya: "Nehirden denize özgür Filistin"

Floransa, Milano, Roma, Napoli ve Bologna'da Filistin'e destek amacıyla gösteriler düzenlendi.

Şili: "Soykırıma son"

Şili'nin başkenti Santiago, Filistin halkına ve Gazze Şeridi'ne destek amacıyla öğrencilerin ağırlıklı olduğu geniş bir gösteri düzenlendi.

Norveç: "İsrail'i silahlandırmayı bırak"

Norveç'in başkenti Oslo, savaşın durdurulması ve Filistinlilerin insani acılarının sona erdirilmesi çağrısında bulunan eylemler kapsamında Filistin ve Gazze ile dayanışma amacıyla protesto eylemi düzenlendi.

İrlanda: "Binlercemiz, milyonlarcamız hepimiz Filistinliyiz"

İrlanda'nın başkenti Dublin'de, kitlesel bir gösteri düzenlendi. 160'tan fazla örgütün destek verdiği yürüyüşe 10 binden fazla kişi katıldı.

Belçika: "İsrail bir terör devletidir"

Belçika'nın başkenti Brüksel'de düzenlenen eylemlerde İsrail'e yaptırımlar yapılması istendi.

Hollanda: Doktorlar Filistinli meslektaşlarının serbest bırakılmasını istedi

Hollanda'nın Rotterdam kentinde sağlık sektörü çalışanları, Dünya Tabipleri Birliği Genel Kurulunun toplandığı binanın önünde, İsrail hapishanelerinde tutulan Filistinli doktorlar ve sağlık çalışanlarının serbest bırakılması talebiyle bir protesto eylemi düzenlediler.

FON KRİZİ; YENİ BİR OLAY MI?

Hakkı Taşdemir

Eğer iktidarda bulunan siyasi kliğin önde gelen isimlerinden biri açgözlü davranmayıp kısa bir süre zarfında milyarder olmayı hedeflemese idi fon krizi denilen olay bu kadar popüler olmayacak, gündemi bu kadar meşgul etmeyecekti. Oysa yatırım fonu diye adlandırılan mekanizma yıllardan beri mağdurlar yaratmakta para kaybetmiş olan bireylerin intihar etmesine varacak trajediler üretmekte. Yatırım fonlarının düzeni küçük tasarruf sahibinin birikimlerini vurgunculara aktarmak üzerine kuruludur ortaya çıktığından beri. Hedefte ise emekli ikramiyesini almış devlet memurlarının, kıdem tazminatı alarak işinden ayrılmış işçilerin ellerinde avuçlarında bulunan para bulunur.

Yatırım fonlarının nasıl çalıştığını açıklamaya çalışarak başlayalım işe.

Yatırım fonları birden fazla yatırımcının birikimlerinin ortak bir havuzda toplanması ve bu birikimlerin profesyonel fon yöneticileri tarafından hisse senedi, tahvil, altın ve döviz gibi finansal varlıklarda değerlendirilmesi esası ile çalışır. Birikim sahibine fona yatırdığı para karşılığında fondaki hissesini gösteren "katılım belgesi" verilir. Fonun değeri, içinde bulunan varlıkların piyasa fiyatına göre hesaplanır. Bahse konu varlıkların fiyatındaki her değişim fonun değerini de değiştirir.

Birikimini değerlendirmek için banka faizlerini yetersiz bulanlar için de borsada yatırım yapmayı riskli bulup birikimini daha güvenli bir yerde değerlendirmek için de cazip bir yatırım aracıdır bu. Özellikle de birikimini tek bir varlığa yatırıp risk almaktansa birden çok varlığa yatırarak riski dağıtmak isteyenler için cazip görülebilecek bir yatırım aracıdır.

Bu açıklamalardan da anlaşılabileceği gibi borsada yatırım yapabilecek miktarda büyük birikimi olmayan, parasını güvende tutmayı ve yüksek getiri elde etmeyi hedefleyenler için cazip bir yatırım aracıdır bu fonlar. Tabii aynı zamanda tuzak kurulması da kolaydır bu mecrada.

Görece büyük miktarda parası olan spekülatörler bir fonu gözlerinde kestirirler ve yüksek fiyat vererek bu fondaki hisseleri toplamaya başlarlar. Bu durum kısa vadede fonun değerlenmesine yol açar. Fonun değer kazandığını gören küçük birikim sahibi bu duruma aldanarak birikimlerini buraya yatırır bu da fonun değerinin daha fazla artmasına yol açar. Fonun yeteri kadar değerlendiğini ve talebin arttığını gören spekülatör düşük fiyattan aldığı hisseleri güncel olarak yükselmiş fiyattan satarak kazanç sağlar. Piyasaya sürülen hisseler büyük miktarda olunca ani satış baskısı fiyatları düşürür, yüksek fiyattan hisse satın almış olanlar zarar ederler. Yıllardan beri oynanan bu oyun yazık ki her zaman katılımcı bulur. Bu tür oyunlar nedeni ile tüm mal/para varlığını yitirmiş olan insanlarla doludur dünyamız.

Bir de şu hususu belirtelim, aşırı satış baskısı nedeni ile fonu yöneten şirket satış taleplerini karşılayamaz ise adına "kriz" denilen olgu meydana gelir.

Şimdi yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda son dönemde yaşananları gözden geçirelim:

Yaşanan krizin başrol oyuncularından Pusula Portföy adlı şirketin değerinde 2026 yılı zarfında %3000 (yazı ile yüzde üç bin) oranında artış meydana geldi. Bu olağandışı artış, gerçekte pek de değeri olmayan şirketlere yönelik yoğun talepten oluşmuştu. Böylece Pusula Portföy kâğıt üzerinde çok kazançlı bir yatırım gibi görülmeye başladı ve özellikle küçük birikim sahiplerinin ilgisini çekti. Pusula Portföy hisselerindeki bu sanal değer artışını yeterli gören spekülatörler ellerinde bulunan kâğıtlardan çıkmaya başladılar. 28 Ağustos-15 Eylül arasında bu şirketin fonlarından 132 milyar liralık çıkış talebi geldi. Şirket bu büyüklükteki bir tutarı ödeyecek maddî güçten yoksundu. 15 Eylül tarihinde şirket yatırımcılara yapılması gereken iade ödemelerinde ödeme güçlüğü çektiğini açıkladı. Açıklama, küçük yatırımcıda para kaybetme korkusu yarattı ve domino etkisi yaratarak yayıldı. Birkaç gün içerisinde Tera Portföy adlı şirket de ödeme güçlüğü yaşadığını açıklayınca durum daha da vahimleşti ve panik başladı. Sonuçta SPK olaya müdahale etti.





Yukarıdaki açıklamalardan da derhal anlaşılabileceği gibi yaşananlar daha önce birçok kez gördüğümüz filmin büyük bir versiyonu idi. Öncekilerde birkaç yüz kişiyi mağdur ettiği için dikkat çekmemiş, bu kez spekülatörlerin aç gözlülüğü ve doymak bilmeyen hırsı nedeni ile çok daha fazla insanın mağduriyetine yol açarak bir ekonomi felaketi yaratmıştı.

Bu durum engellenebilir mi idi?

Kuşkusuz evet.

Pusula Portföy denilen şirketin fonlarındaki spekülatif gelişmeler dikkat çekici idi. Kriz patlamadan çok önce fark edilip SPK tarafından müdahale edilebilirdi. Bu satırları yazanın uzaktan bir bakışla gördüğünü SPK'da görevli olan ve işleri bu tür gelişmeleri izlemek olan profesyonellerin görememiş oldukları düşünülemez. Görüp de müdahale edememelerinin nedenini ise bu şirketin patronunun siyasi iktidar ile içli dışlı olmasında aramak gerekir. Sadece patronu da değil. İşin yönetiminde olan iki kardeş var. Emre ve Kerem Alkin kardeşler. İkisi de piyasa profesörü. Kardeşlerden biri Topkapı Üniversitesinde rektör, diğeri ise Sabah adlı gazetenin ekonomi yazarı. Bunların siyasi iktidar ile ilişkilerini açıklamak için başka söze gerek var mı?

Patron ve yöneticilerin siyasi iktidar ile böyle içli dışlı olduğu bir durumda SPK bürokratları üç maymunu oynadılar. Kaybeden de küçük birikim sahipleri oldu.

Şimdi yitirdikleri paranın hiç değilse bir kısmını geri alabilmek için uzun süreli bir maceraya girecekler.

İşte olan bitenin özeti.

Sömürgeci enerji ve madencilik politikalarına ve projelerine karşı doğadan, haktan yana mücadele!

Reşit Kibar davasında şirket yetkililerinin yargılanması talebine ret

Artvin'de ağaç kesimine karşı çıkarken katledilen Reşit Kibar'ın davasının altıncı duruşması 2 Ekim günü görüldü. Mahkeme, şirket sahipleri hakkında suç duyurusunda bulunulması ile cinayette kullanılan silahın ruhsatlı sahibi olan Fikret Merttürk'ün tutuklanması taleplerini reddetti. Duruşma 22 Ocak'a ertelendi.



"Mücadeleyi sokak sokak büyüteceğiz"

Duruşmanın ardından adliye önünde açıklama yapıldı. Dava avukatı ve Halkevleri Doğu Karadeniz Temsilcisi Haktan Özkan, şirket yetkililerinin tanık olarak değil, sanık olarak dosyaya dâhil edilmesini istediklerini belirtti.

Fikret Merttürk'ün cinayette kullanılan silahın sahibi olduğunu ve saldırının azmettiricisi olduğunu belirten Özkan, tutuklama taleplerinin de reddedildiğini söyledi. Özkan, bundan sonraki sürecin yalnızca mahkeme salonlarında yürütülmeyeceğini belirterek, "Buradan sonrası sadece hukuksal mücadele değil, buradan sonrası aynı zamanda demokratik mücadele zeminidir," dedi. Özkan, yaşam savunucularına çağrı yaparak, "Türkiye'deki tüm yaşam savunucularını aynı zamanda bu dosyayı sokak sokak tartıştırmaya, kanal kanal tartıştırmaya davet ediyoruz," ifadelerini kullandı.

Kibar'ın kardeşi Şükrü Kibar da şirket yetkililerinin yargılanmamasına tepki gösterdi. Kibar, "Haklılığımızdan yana asla bir şüphemiz olmadı," dedi.

Varto JES projesi için bilirkişi keşfi 8 Ekim'de

Muş'un Varto ilçesine bağlı Çallıdere köyünde, Amerika merkezli IGNIS H2 Enerji Üretim A.Ş. tarafından planlanan Jeotermal Enerji Santrali (JES) projesine karşı, Varto Ekoloji Platformu Gençlik Meclisinin başlattığı nöbet eylemi 160. güne yaklaştı. Nöbet eylemini dönüşümlü olarak bölgedeki köylerde yaşatan yurttaşlar devralarak devam ettiriyor.

Talan projesinin iptali ve yürütmenin durdurulması talebiyle 9 Nisan'da Bingöl İdare Mahkemesine açılan dava kapsamında, santralin yapılmasının planlandığı alanda bilirkişi keşfi yapılacak.

Bingöl İdare Mahkemesi, 21 Temmuz'da verdiği ara kararla JES projesinin planlandığı alanda keşif yapılmasına ve bilirkişi raporu hazırlanmasına karar verdi. Ancak kararın üzerinden yaklaşık iki ay geçmesine rağmen keşfin yapılmaması tepkiyle karşılandı.

Dosya avukatı Barış Yıldırım'ın paylaştığı bilgilere göre mahkemenin belirlediği bilirkişi heyeti, 8 Ekim'de JES projesinin yapılmak istendiği alanda keşif yapacak.

"INRAIL projesi derhal iptal edilmeli"

Polen Ekoloji Kolektifi, Kuzey Ormanları Savunması (KOS), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İstanbul İl Koordinasyon Kurulu ve Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesi (TOD) Kadıköy rıhtımda yaptıkları açıklamayla INRAIL Kuzey Demiryolu Projesi'ne itiraz ederek, projenin yaratacağı ekolojik yıkıma dikkat çekerek derhal iptal edilmesini istedi.

Konuya ilişkin düzenlenen basın açıklamasında, "Kuzey ormanlarını parçalayacak, su havzalarını yok edecek 5. yıkım projesi: Inrail" ve "Ormanlarımıza, suyumuza, toprağımıza sahip çıkıyoruz" pankartları açılarak, aşağıdaki talepler sıralandı.

Talepler

- "İstanbul'un kuzeyindeki su havzalarını ve orman ekosistemini kentsel büyümeye açacak INRAIL projesi derhal iptal edilmelidir.
- Dünya Bankası başta olmak üzere uluslararası finans kuruluşları, tüm finansman anlaşmalarını askıya almalıdır. İstanbul'un ekolojik yıkımına ve su havzalarının tahribatına ortak olmamalıdır.
- Ulaştırma politikaları, doğayı ve su havzalarını meta olarak gören anlayıştan uzaklaşmalı; 1/100.000 ölçekli Çevre Düzeni Planı ilkelerine ve kentin ekolojik sınırlarına saygı göstermelidir.
- İstanbul'un kuzeyi yeni mega projelerden arındırılmalıdır.
- Gelecekte bir damla suya muhtaç olmamak için su havzaları ve orman alanları mutlak korunmalıdır."



Panama'da 7,7 büyüklüğünde deprem: Can kaybı yok



Panama'nın güneyinde 9 Ekim'de 7,6-7,7 büyüklüğünde şiddetli bir deprem meydana geldi. 9 eyalette 400'den fazla yapı hasar gördü, 27 kişi hafif yaralandı, yaklaşık 300 kişi tahliye edildi. Can kaybı bildirilmedi. Deprem 188 okul, 20 sağlık tesisi, 142 konut ve çok sayıda kamu binasını hasara uğrattı.

En ciddi hasar içme suyu altyapısında oluştu; arıtma tesislerinin çoğu zarar gördü, başkente su sağlayan tesisin kapasitesi yüzde 20'ye düştü. Penonomé'de bir otel ve eyalet yönetim binası çöktü, tarihi katedralin kulesi yıkıldı. Depremi 100'den fazla artçı sarsıntı izledi. Tsunami uyarısı üç saat sonra kaldırıldı.

Kaynaklar: Evrensel, ETHA, Bianet

1986 NETAŞ GREVİ: 12 EYLÜL SONRASI İLK BÜYÜK GREV

12 Eylül 1980'den sonraki ilk büyük grev olma özelliği taşıyan Netaş (Northern Elektrik Malzemeleri Fabrikası, Kanadalı Northern şirketi ile PTT ortak yatırımı) grevi 18 Kasım 1986 yılında başladı. Toplu sözleşme maddelerindeki anlaşmazlık nedeniyle başlayan ve 3.150 işçiyi kapsayan grev 93 gün sürdü.

12 Eylül diktatörlüğün baskı ve yasaklarla çevrelediği ve grev hakkını, örgütlenme hakkını, ekonomik ve siyasal hakları budadığı bir ortamda; kimi sendikacı ve sol çevrelerde, "bu yasalarla grev yapılmaz" denilen bir ortamda, işçiler greve çıktı.

Bağımsız Otomobil-İş Sendikasında örgütlü Netaş işçileri sendika ve grev yasalarındaki sınırlamalara ve yasaklara rağmen, 93 günlük grevin sonunda taleplerini büyük oranda kabul ettirdiler.

İşçilerin kabul ettirdikleri talepler sadece ücret artışı değildi. 6 yıl önce kaybettikleri bir dizi kazanımlarını da geri aldılar. Bazıları şöyle sıralanabilir: Yasada yılda 4'ten fazla olamayacağı belirtilen ikramiye sayısını 6'ya çıkardılar. Disiplin kurullarında işçi ve işverenin eşit sayıda temsili ve başkanlığın dönüşümlü olması; işten çıkarılan işçiye 3 ay daha işsizlik tazminatı ücreti ödenmesi gibi bugün dahi olmayan kazanımlar elde edildi.

Grevin başarısı sadece toplu sözleşme maddelerinde elde ettikleri kazanımlar değildi.

TİS talepleri tüm işçilerin onayı ile hazırlandı. Fabrikanın tüm birimlerini kapsayan grev komiteleri kuruldu. Baskıcı yasalar didik didik incelenerek her açık yaratıcı biçimde kullanıldı. 500 dolayında işçi aktif bir şekilde grevin yürütülmesinde görev ve sorumluluk üstlendi. Grev boyunca tek bir işçi bile başka bir işte çalışmadı. Oldukça güçlü bir dayanışma ağı örgütlendi. İşçi sınıfına "Netaş işçileri için bir saatini ver" sloganıyla dayanışmaya çağrısı yapıldı. Yurtiçinden ve Avrupa'daki sınıf örgütlerinden maddi yardım ve destekler alındı.



Netaş grevcilerinin dayanışma fonu, grev bittikten sonra başka fabrikalarda grevde olan işçilere destek için kullanıldı. Grevdeki Derby işçilerine (dönemin parasıyla) bir milyon lira nakit ve bir kamyon dolusu gıda ve ihtiyaç maddesi dayanışma olarak aktarıldı.

Netaş işçileri, grevin yürütülmesi işini sendikacılara havale ederek bir kenara çekilmediler. İşçiler biliyorlardı ki, sendika da onlardı, grev de onların greviydi. Grevde ikircikli davranan sendikacılara şöyle seslendiler: "Grevi yürütmeye niyetli değilseniz biz yürütürüz. Gölge etmeyin başka ihsan istemeyiz!"

Bu grevin kazandığı zafer, sınıf mücadelesi ve dayanışması geleneklerini sahiplenme ve hayata geçirme tutumu, daha sonraki mücadelelere esin kaynağı olacak, 1989 Bahar Eylemlerinin ve kamu emekçilerinin sendikalaşma mücadelelerinin yolunu açacaktı.

Netaş grev deneyimi işçilere şu gerçeği bir kez daha kanıtladı: Şayet işçiler örgütlü, bilinçli ve kararlı olurlarsa en olumsuz koşullarda bile zafer kazanabilir.

Kaynak: www.marksist.com sitesinden yararlanılmıştır.

UNUTULMAZ BİR İŞÇİ LİDERİ: RIZA KUAS

Anadolu işçi sınıfının unutulmaz işçi liderlerinden olan Rıza Kuas 1926'da Hendek'te doğdu. Kafkasya halklarından Abhaz halkından olan Kuas, sendikal yaşamına 1949 yılında Derby Lastik fabrikasında çalışırken işyeri sendika temsilciliği ile başladı.

1952 yılında Lastik İşçileri Sendikası Kazlıçeşme Şube Başkanlığına seçildi. 1954 yılında yapılan seçimlerde sendika genel başkanlığına seçilen Kuas, bu görevini uzun yıllar sürdürdü.



"İşçi sınıfı siyasal alanda da mutlaka mücadele etmelidir," diyerek 13 Şubat 1961 yılında, Kemal Türkler ve 12 arkadaşı ile birlikte Türkiye İşçi Partisi (TİP) kuruluşunda yer aldı. 1965 yılında İzmir'de toplanan Genel Kurul'da TİP Genel Sekreterliği görevini üstlendi. 1965 seçimlerinde Ankara, 1969 seçimlerinde ise İstanbul'dan TİP Milletvekili olarak TBMM'ye girdi.

Türk-İş'in sermaye ve devlet yanlısı anlayışına tepki göstererek yeni bir yol arayışına giren sendikalar ile birlikte Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kuruluşunda yer aldı.

DİSK'in kuruluşuyla birlikte devlet-sermaye güdümlü sendikal anlayış yara almaya başladı. Sınıf sendikacılığı anlayışını esas alan DİSK hızla güçlenmeye başladı.

Rıza Kuas önderliğindeki lastik işçileri, 1963 Kavel grevcilerinin, "Hak verilmez alınır, grev hakkı grevle kazanılır" iradesini rehber edinerek direngen bir gelenek oluşturdular.

1968 yılında Derby Lastik fabrikasında işyeri işgali gerçekleştirildi. Fabrikaya sarı sendikayı sokma girişimi, Türkiye'de bir fabrikada ilk kez ortaya sandık kurularak yapılan seçimle boşa çıkartıldı.

Kuas, patronların işçinin üzerini aratarak fabrikadan çıkartma uygulamasına karşı geniş bir teşhir kampanyası örgütledi. İşçiyi hırsız gibi gören zihniyetle mücadele amacıyla başlatılan "Üstünü Aratma!" kampanyası tüm ülkede geniş yankı buldu. İşçiler onurlarına sahip çıkarak bu kampanyaya aktif bir biçimde katıldı. Bazı fabrikalarda işçiler bu haklarını savunmak için toplu direniş yaptı.

Yaşamını işçi sınıfı davasına adayarak sendikal ve siyasal alanda yıllarca mücadele Rıza Kuas, 1971 yılında uluslararası bir toplantıda yaptığı konuşma esnasında rahatsızlandı, böbrek yetmezliği teşhisi kondu. Görev yapacak durumda olmamasına karşın Lastik-İş'in 1977'deki genel kurulunda üyelerin ısrarı ile bir kez daha genel başkan seçildi.

Kazlıçeşme'den alıp işkolunun en etkin ve köklü sendikası konumuna getirdiği Lastik-İş'in Mart 1980'de yapılan 20. Genel Kurulunda işçi yoldaşlarıyla şu sözleriyle vedalaştı:

"Bu Genel Kurulda Genel Başkanınız olarak sizlere veda ediyorum. Yaşamım, canım, varlığım hep sizinle onurlandı, sizin kararlarınızla işçi sınıfına hizmetle geçti. Canım sizlere feda olsun, lütfen beni bağışlayın. Sendikanızı daha yüceltin, ona yeni can ve kan katın, ama beni unutmayın, ilginiz yaşamımın tek ilacıdır..."

Rıza Kuas 29 Ekim 1981 günü yaşama veda etti.

Anısı işçi sınıfının kavgasında yaşayacak!

EMPERYALİST SAVAŞ ve İŞÇİ SINIFININ TUTUMU ÜZERİNE

Bizde de, dünyada da başlıca gündemler, “ekonomik kriz”, “emperyalist savaş” ve bunlara bağlı gelişmeler.

Bizde fon soygunu ile biraz daha ayyuka çıkan hırsızlık, ekonomik kriz ile birleştiğinde sokaklardan tepki almaması mümkün değil diye düşünüyor insan, ancak şimdilik fırtına öncesi sessizlik hâkim.

Tekeller çağında, kapitalist-emperyalizmde, hiçbir kriz salt ekonomik kriz olarak ele alınamaz. Tekelci egemenlik demek pazarlar üzerinde hâkimiyet demektir. Pazarlar üzerinde hâkimiyet kurmak, salt ekonomik bir olgu değildir; hâkimiyet ilişkileri ve onun gerektirdiği şiddeti de içerir, mafyayı içerir, devlet çarkında değişiklikler içerir, yeni kanunlar koymayı içerir vb. Günümüzde bu kriz süreci derinleşerek sürüyor.

Krizlerden çıkış yolu yoktur. Kapitalizmde krizler yapısaldır, her kriz bir başka daha büyük krizin zemini hâline gelir.

Krizler sistemin yıkılmasına neden olmasa da yıkılışın maddi zeminini güçlendirir.

İşsizlik artarken ücretler daha da aşağı çekilir. Zaten dolaylı vergilerle soyulan emekçiler daha da yoksullaşır, varsa birikimleri erir ya da fon soygunlarından ellerinin altından kayar gider. Huzursuzluk artarak tepkiler sokaklara yansımaya başlar.

Emekçiler sokakta, öğrenciler ayakta

Bugün dünyada, öncesinde Hindistan, Nepal, Endonezya, Tayland’da açığa çıkan tepkisel protestolar, İran’da başlayan ancak savaş başlayınca kesilen tepki eylemleri bugünlerde Fransa, İtalya, Belçika, Arnavutluk, İspanya, Yunanistan, Almanya vb. üzerinden yoğun çatışmalar da içeren biçimde dünyanın diğer bölgelerine yayılarak devam ediyor. Sömürge olsun, emperyalist merkez olsun emekçilerin tümü için sorunların ortak olduğu görülebiliyor.

Özellikle gençliğin artık ağızlarına bir kaşık bal çalınarak kandırılamayacakları, keskin çözümler istedikleri eylemlerinin dozundan da anlaşılıyor. Zengin-fakir kesimler, merkez-banliyö hayatı yaşayanlar arasındaki farklılıklar da eşitsizliklere karşı tepkilerin merkezine oturuyor.



Tüm eylemlerin temel nedeni kapitalist krizin faturasının işçi sınıfı ve emekçilere kesilmesi. Savaş peydahlayanların kârları yükselirken devletler işçi ve emekçilerin boğazına sarılmaya devam ediliyor.

Ülkemizdeki pek çok direniş, grev eylemlerinden de gördüğümüz üzere son birkaç yıldır işçi sınıfı ve emekçiler sadece kazanılmış haklarını korumaya çalışıyorlar, yeni haklar kazanma yönünde eylemlilikler geliştirmiyorlar. Bu da umutsuzluktan kaynaklandığı gibi umutsuzluğu da yeniden besliyor.

Madenler başta olmak üzere yaşanan işçi cinayetleri, açıkça sokaklarda katledilen kadınlar, okullarda katliamlara maruz kalan öğrenciler vb. için yapılan, yapılacak her türlü eylemin işçi emekçilerin eylemleriyle birleşerek birleşik bir mücadele hattının örgütlenmesinin artık zorunla hale geldiği görülüyor.

Üstelik TC devletinin savaş hevesleri ile bölgemizde askeri güç olarak NATO adına komşularına saldırmasının önünün açıldığı bugünlerde işçi ve emekçilerin bu savaşların engellenmesi başta olmak üzere insanca bir yaşam için, sosyalizm için mücadele etmesi dünyanın tüm halkları açısından olmazsa olmazdır.

Yaşasın birleşik emek cephesi!

Bütçe üzerine birkaç söz

Hakkı Taşdemir

Ne kadar varlıklı olurlarsa olsunlar insanlar için de, şirketler için de, devletler için de değişmeyen bir ekonomik gerçeklik söz konusudur:

İhtiyaçlar sonsuz, buna karşın onları karşılamak için kullanılacak kaynaklar sınırlıdır. Bu durum insanlar söz konusu olduğunda asgarî ücret ya da yaşlılık aylığı ile geçinmeye mahkûm bir emekçi/emekli için de kim olursa olsun dünyanın en zengin insanı için de aynı olduğu gibi şirketler söz konusu olduğunda mahalle arasındaki bir bakkal dükkânı ya da dünyanın en fazla para kazanan şirketi olan Walmart için de devletler söz konusu olduğunda ise Afrika’da vatandaşlarının açlıkla mücadele ettiği bir devlet ya da ABD için de aynıdır. Hâl böyle olduğu için de eldeki sınırlı kaynaklarla en fazla yararın nasıl sağlanabileceği tarih boyunca zihinleri meşgul eden bir soru olmuştur. Ekonomi bilimi bu soruya yanıt arayan pek çok araştırma ve teori üretmiştir. Bu sorunun mutlak doğru diye nitelenebilecek bir yanıtı yoktur. Zevkler, eğilimler, beklentiler, hedefler gibi pek çok değişkenin işe karıştığı denklemler bu soruya farklı yanıtlar verilmesine neden olur. Bununla birlikte insanların da şirketlerin de devletlerin de akılcı davrandıklarını varsayarak ihtiyaçları belirli bir hiyerarşi içinde sıralamak mümkündür. Bu sıralama, en temel gereksinmeler olarak niteleyebileceğimiz fizyolojik gereksinmekler ile başlayıp en tepede başkaları nezdinde saygınlık kazanmaya kadar gider.

Sözgelimi akılcı davranan birinin yaşamını sürdürmesi için zorunlu olan gereksinmelerini sağlamadan aidiyet gereksinimini tatmin etmek için bir spor kulübüne üye olması ya da başkaları nezdinde prestij kazanmak için borçlanarak lüks bir otelde tatil yapması beklenmez.

Bütçe denilen kavram yukarıda açıklanmaya çalışılan mantığın bir ürünüdür. Bütçe hazırlanırken yapılan iş eldeki kaynağı (bu yazı açısından gelir) kullanarak gereksinmelerin nasıl karşılanacağını, hangi gereksinmeye ne kadar kaynak ayırılacağını hesaplamaktır. Burada karşılanacak gereksinmeler arasında tercihler yapmak söz konusudur. Dolayısı ile bütçe gerçekte bir tercihler silsilesidir. Her tercih bir başka şeyden vazgeçmeyi yaratır. Tercihler ve vazgeçmeler kişiden kişiye de kurumdan kuruma değişkenlik gösterir. Bu nedenle aynı gelir düzeyinde olan kişi ya da kuruluşların bütçeleri de farklılıklar gösterir.

Karşılanması düşünülen gereksinmelerin tamamı eldeki kaynaklarla gerçekleşirse ortaya denk bütçe çıkar. Ne var ki bu durum çok seyrek gerçekleşir. Özellikle pazar ekonomisinin egemen olduğu koşullarda karşılanması düşünülen gereksinmeler için eldeki kaynaklar yetersiz kalır. Bu durumda bütçe açığı doğar. Bu açığı karşılayabilmek için borçlanılır. Bireysel bütçeler söz konusu olduğunda kredi kartları ya da ihtiyaç kredisi kullanımı ile bütçe açığının kapatıldığı sanılır. Gerçekte ise kullanılan her kredi kartı veya ihtiyaç kredisi gelecekteki daha büyük açığın habercisidir.

Devletler söz konusu olduğunda ise kredi kullanımı dışında bir de para basma alternatifi devreye girer. Bu uygulamanın bir ürünü olarak da enflasyon oranının artışı ile ardından da “kemer sıkma” politikaları ile karşılaşırız. Bu durumda devletlerin gelecekte daha büyük sıkıntılarla karşılaşacağının habercisidir.

Bütçenin ne olduğu konusundaki bu açıklamalardan sonra devlet bütçelerinin nasıl hazırlandığı ve bütçelerde ne gibi tercihlerin yapıldığı konusunu inceleyeceğiz bir sonraki sayıda.

Bir A101 işçisinden İşçi Gazetesi'ne mektup

Bizler her gün binlerce şubede, sabahın erken saatlerinden geç vakitlere kadar A101 için ter döken emekçileriz. Dışarıdan bakıldığında "uygun fiyatlı alışveriş" vitriniyle parlatılan bu zincir market devinin arkasında; işçilerin nefes almasına dahi tahammül edemeyen bir kölelik düzeni var.

Bugün bu satırları, A101'de üzerimize yıkılan ağır çalışma koşullarını, gasbedilen haklarımızı ve kötü fizikî şartları kamuoyuna ve tüm sınıf kardeşlerimize duyurmak için yazıyorum.

A101'de yaşanan en büyük sorunlardan biri kronikleşen eksik personel politikasıdır. Şirket, üç kişinin yapacağı işi tek bir işçinin sırtına yükleyerek kârını katlama peşinde. Günlük çalışma süremizin her bir dakikası, kafamızı bile kaldırmamıza izin verilmeyen amansız bir koşuşturmacayla geçiyor. Öyle ki, mola saatlerimiz dakika dakika sayılıyor, yemek molalarımız dahi çok kısa ve apar topar kullandırılıyor, bir nefes almamıza bile tahammül edilmiyor. Bir dakika olsun soluklanmamıza, insanca bir dinlenme fırsatı bulmamıza izin verilmiyor. İş gücümüz son damlasına kadar sömürülüyor.

Eksik personelin yarattığı açığı kapatmak için fazla mesaiye kalmak zorunda bırakılıyoruz. Ancak iş, alınterimizin karşılığını vermeye geldiğinde patronların cebi kilitleniyor. Bazen saatlerce fazladan çalışmamıza rağmen, bu fazla mesai ücretleri hesabımıza asla yatırılmıyor. Emeğimiz, zamanımız ve hakkımız açıkça gasbediliyor. Bizden aralıksız çalışmamız isteniyor ama hakkımız olan bir kuruş bile ödenmiyor!

Sadece çalışma saatlerimiz değil, günümüzü geçirdiğimiz fiziksel alanlar da tam bir ilgisizlik ve ihmal örneği. Depolar, yemek yeme alanları, havalandırma, klima sistemleri ve WC/hijyen olanakları acınacak durumda.

Bizlere reva görülen yemek yeme alanları havasız, bakımsız ve hijyenden tamamen uzak. Yazın sıcağında, kışın soğuğunda düzgün çalışmayan klimalarla, havalandırması olmayan depolarda çalışmamız bekleniyor. İnsan onuruna yaraşır bir mola alanı, temiz bir tuvalet ve sağlıklı bir çalışma ortamı A101 yönetimi için "fuzulî masraf" olarak görülüyor!

Tüm bu baskı ve sömürü düzeni karşısında yalnız veya çaresiz değiliz!

Geçtiğimiz dönemde hakları için günlerce direnen ve kazanan Migros işçileri bize çok net bir şey gösterdi: Yan yana geldiğimizde, çarkları durdurduğumuzda karşımızda hiçbir patron duramaz! Onların kararlılığı ve kazandığı zafer, tüm emekçilere yol göstermelidir.

Yine Fransa'da gençlerin ve öğrencilerin, işçi ve emekçilerle sokakta birleşerek yürüttüğü o kitlesel ve meşru mücadele bize direnişin boyutunu gösteriyor. Öğrencilerin, işçilerin ve tüm ezilenlerin ortak mücadelesi birleştiğinde aşamayacağımız barikat yoktur.

A101'in depolarında çalışan işçiler olarak, marketlerinde çalışan işçilerin Sosyal-İş öncülüğünde başlattığı su ve oturma hakkına dair mücadelesini heyecanla takip ediyoruz. Onların kazanımı bizim, bizim kazanımımız onların kazanımıdır.

A101'de çalışan tüm emekçileri, işçileri ve sınıf kardeşlerimi bu haksızlıklara karşı sessiz kalmamaya, hakkımızı aramaya ve birleşmeye çağırıyorum. Biz çalıştığımız için bu marketler açık, biz olmasak bu kârlar yok!

Harca harca bitmez dedikleri işçinin emeği olsa gerek...

Emeğimizi gasbettirmeyeceğiz, insanca yaşam ve çalışma koşullarını direnerek alacağız!

Kitap: Ekim'den Sonsuzluğa Sovyetler Birliği'nde Yaşam
Yazar: Kavel Alpaslan
Yayınevi: Kor Kitap

Ekim Devrimi gibi devasa bir devrimci fırtınanın sonucunda yaşananlar, bir milletin kaderini değiştirmekle kalmadı, sanatından bilimine, gündelik yaşamından hayallerine dek yepyeni bir dünyanın kapılarını araladı. Elinizdeki kitap, işte bu deneyimin çeşitli veçhelerine ışık tutan yazıları bir araya getiriyor.

Putilov işçilerinin çarlığı sarsan mücadelesinden Sovyetlerde barınma politikalarına, uzay programının başarılarından Sovyetlerde kadın olmanın getirdiği değişimlere, Max Penson'ın fotoğraflarından müzik ve edebiyata kadar geniş bir yelpazede Sovyetler



Birliği'nin hikâyesi bu sayfalarda hayat buluyor. Petrograd'ın işçi mahallelerinden Orta Asya bozkırlarına, sanat sahnelerinden uzay üslerine uzanan bu çok uluslu ve çok renkli tarihi panoramada, devrimin idealleri ile gündelik gerçekliği arasındaki etkileşimi okuyacaksınız.

Büyük iddiaların gündelik yaşamla nasıl buluştuğunu, halkların kardeşliği ilkesinin ve devrimin ruhunun somut dünyada nasıl karşılık bulduğunu bu yazılarda takip etme fırsatı bulacaksınız.

PETROGRAD 1917

Kışlık sarayda Kerenski,
Smolnide Sovyetler ve Lenin.
Sokakta karanlık
kar
rüzgâr
ve onlar.
Ve onlar biliyorlar ki "O"
"Dün erkendi yarın geç,
vakit tamam bugün!" dedi.
Ve onlar "anladık, bildik" dediler.
Ve onlar hiçbir zaman
bildiklerini böyle müthiş ve
mükemmel bilmediler.
.....
Bolşevik Kirof
"— Yoldaşlar, dedi, tarih,
yani işçi ve köylü sınıfları,
yani kızıl asker,
yani bir meş'ale yakıyoruz,
yoldaşlar, hücuma kalkıyoruz"
dedi.
Ve Neva nehrinde buzlar
kızarırken
Ve onlar çocuk gibi iştahlı,
rüzgâr gibi cesur,
kışlık saraya girdiler.
Demir, kömür ve şeker
ve kırmızı bakır
ve mensucat
ve sevda ve zulüm ve hayat
ve bilcümle sanayi kollarının,
ve küçük ve büyük ve beyaz Rusya
ve Kafkasya ve
Sibirya ve Türkistan
ve kederli Völga boylarının
ve şehirlerin bahtı bir şafak vakti
değişmiş oldu.
Bir şafak vakti karanlığın
kenarından
karlı çizmelerini Onlar
mermer merdivenlere bastığı
zaman.

NAZIM HİKMET

İŞÇİ GAZETESİ Dünyayı İstiyoruz Kırıntıları Değil
Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç Yayınevi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46
Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul Tel: 0212 886 17 95-94
e-mail: iscigazetesi@gmail.com
Hesap No: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN**: TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL
Kaldıraç
Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy
Sarıgazi AKA-DER
Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi
Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe
Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad. Kuyu Sok. No: 1 Maltepe
Mephisto
Taksim-Beşiktaş-Kadıköy
Beyaz Adam
Bakırköy
ANKARA
Kaldıraç
Konur Sok. No: 17/10 Kızılay
(İmge Kitabevi üstü)
Tuzluçayır AKA-DER Kültür Merkezi
587 Sok. No: 25/A Tuzluçayır/Mamak
İZMİR
Kaldıraç
1469 Sok. No: 128 D: 4 Alsancak/Konak
ADANA
Adana AKA-DER
Kayalıbağ Mah. 26001 Sok. Özel Sancak Apt. No: 1 Kat: 6 D: 23

"Herkes Biliyor" belgeseli izleyici ile buluştu



10 Ekim Ankara Gar katliamının 11'inci yılında, yaşanan mücadele sürecini ve hafızasını canlı tutmak amacıyla hazırlanan, yönetmenliğini Gök Akyel ve Pelin Anılan'ın, yapımını ise 10 Ekim Ankara Garı katliamı davası avukat komisyonunun üstlendiği "Herkes Biliyor" belgeseli izleyiciyle buluştu. Gösterime katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri, davayı takip eden avukatlar ve siyasi parti temsilcileri katıldı.

10 Ekim davasının hukuki sürecine odaklanan belgeselde, katliamın ardından yürütülen yargılama, avukatların dosya kapsamında yaptığı çalışmalar ve adalet arayışı ele alındı. Avukatların dava sürecine ilişkin aktarımlarıyla katliamın öncesinde ve sonrasında yaşananlar, kamu görevlilerinin sorumluluğu ve yargılama sürecindeki gelişmeler anlatıldı.

Koma Amed, İstanbul Harbiye'de sahne aldı



Koma Amed, 30 yıl sonra yeniden Harbiye Cemil Topuzlu Açık Hava Sahnesi'nde dinleyicileriyle buluştu. İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Kültür A.Ş.'nin eylül programında yer alan konser kapsamında sahne alan grup, neredeyse tümü ezbere bilinen Kürtçe, Zazaca, Soranice şarkılarını alkışlar, zılgıtlar, halaylar eşliğinde söyledi. İstanbul'un uzak ilçelerinden de gelerek 5 bin kapasiteli Harbiye'yi dolduran izleyiciler, konserin sonuna kadar coşkuyu eksiltmezken; Koma Amed üyeleri de 30 yıl sonra yeniden Harbiye'de sahne almaktan ve gördükleri ilgi karşısında duydukları heyecanı sık sık paylaştılar.

Oyuncular Sendikası: Oyuncular olarak biz de işçiyiz

33. Uluslararası Altın Koza Film Festivali kapsamında, 1 Ekim 2026 Perşembe günü Oyuncular Sendikası ile buluşma gerçekleştirildi. Etkinlikte oyuncuların örgütlenme mücadelesi, setlerde güvenli ve eşit çalışma koşulları, yakınlık koordinatörlüğü, seslendirme sanatçılarının hakları ve çocuk oyuncuların durumu gibi sinema ve televizyon dünyasını ilgilendiren başlıklar masaya yatırıldı.

Açılış konuşmasına oyuncuların da işçi olduğunu vurgulayarak başlayan Oyuncular Sendikası Genel Başkanı Zuhal Olcay, sendikal mücadelenin önemine dikkat çekti. "Sendika, tek başına çözemediğimiz sorunları birlikte çözmenin, haklarımızı kurallara bağlamak ve bu kuralların uygulanması için çabalamanın adresi. Sadece sorunlarımız var demek için değil, nasıl bir sektör istediğimizi anlatmak için buradayız. Çalışma hayatında hiçbir hak kendiliğinden verilmedi. Tüm haklar bir mücadele sonucunda kazanıldı. Ödüller kıymetli ama o ödüle gelene kadar neler yaşandı, kimlerin emeği görünmez bırakıldı," diyen Olcay sorunlarını, deneyimlerini, çözüm önerilerini paylaşacaklarını belirtti.



"Dinmeyen Hasret Nâzım Hikmet"

İzmir Kültürpark Atlas Pavyonu'ndaki "Romantika: Bir Ömrün Seyrüseferi" sergisi, ekim ayında da özel etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Etkinliklerde Nâzım Hikmet'in şiirleri, eserleri ve yaşamından izler farklı yorumlarla ele alınıyor. Sergiye eşlik eden kültür ve sanat etkinlikleri, serginin açılışına kadar, 15 Ocak'a kadar devam edecek. Nâzım Hikmet'in yaşamını, sanatını ve düşünce dünyasını belgeler, kişisel eşyalar, fotoğraflar ve eserler üzerinden ele alan serginin, ekim ayındaki etkinlik programının ilki, 15 Ekim Perşembe günü saat 19.00'da gerçekleştirilecek "Dinmeyen Hasret Nâzım Hikmet" ile başlayacak. Zeynep Oral ve Özcan Arca'nın anlatımlarıyla şekillenecek programda Ruhi Su, Zülfü Livaneli, Timur Selçuk, Cem Karaca ile Genco Erkal ve Dostlar Tiyatrosu'nun şarkıları ve yorumları üzerinden Nâzım Hikmet'in sanat dünyasına uzanan bir yolculuk yapılacak.

Madencinin cevheri perdede

Arda Sarıgün'ün "Mükellef" belgeseli Altın Portakal'a aday oldu. Yapım geçmişten bugüne Zonguldak'ın kaderi haline gelen madenciliği yeryüzüne taşıyor. Sarıgün, "Ceza ve yazgı gibi kurulmuş emeğin, madencilerin düşlerinde hem bir yük hem de bir direniş biçimi olarak nasıl sürdüğünü anlatmaya çalıştım," dedi.

Yapım ülkenin en önemli emek havzalarından Zonguldak'ın madencilerinin gündelik yaşamını yeryüzüne çıkarıyor. Belgesel ismini erken Cumhuriyet yıllarında erkeklerin askerlik hizmeti karşılığı angaryada çalıştırılması ile başlayıp günümüzde de ekonomik olarak zorunluluk hâline gelmiş bölgenin kaderinden alıyor.



İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

Gazetemizde yayınlanmak üzere yazılarınızı bize mail atabilir veya künyede yer alan adresimize mektup olarak yollabilirsiniz.

iscigazetesi | iscigazetesi | iscigazetesi.org | iscigazetesi@gmail.com

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 EKİM-20 KASIM 2026 | SAYI: 242

hazırlık

İŞÇİ GALİP



"Galip Usta, görüyor musun Avrupa'yı, yanıyor ortalık. Bize bak, milletin keyfi gıcır, kimsenin kılı bile kıpırdamıyor. Ne eski işçiler var ne de eski devrimciler. Daha da bizden bir şey olmaz."

Battal idi bunları söyleyen. Yani Galip tanımasa belki ağzına çakardı bi tane ama Battal bildiğin eski tüfek.

Galip iyice anlamak istedi, belki de öğrenecek bir şeyler olabilir dedi kendi kendine. *"Neye bakarak söylüyorsun bunu Battal? Sen böyle konuşmazdın."* Battal "hah" der gibi baktı Galip'in yüzüne. *"Bak kardeşim, ekmek dersen aslanın ağzında. İş desen yok, gelecek desen soru işareti. Her şeyi bir tarafa bırak, bu fon rezaleti başka ülkede olsa hükûmet düşerdi hükûmet."*

"Battal usta bak bir kere bu bildiğin hükûmet değil. Bu saray rejimi. Bunlar ABD'nin, NATO'nun ortak operasyonunun meyvesi. Bunlar düşse düşse efendilerin gözünden düşer. Geç öyle hükûmet düşme işlerini. Yahu sen değil misin her seçimde bunlar hırsız diye feryat eden? Ne oldu şimdi de meşru bir hükûmet var gibi konuşuyorsun?"

"O da doğru," dedi Battal, *"ama..."*

Galip aldı sözü, *"Aması falan yok kardeşim. Bunlar seçimle gelmedi, seçimle gitmez.*

"Bunları ancak halk, sokaklarda, mücadeleyle gönderebilir. Avrupa'yı görüyorum evet. Yeter artık diyen kitleler sokaklarda."

"Aynı Gezi gibi," dedi Battal gözleri parlayarak.

"Biz Gezi'ye hazırlıksız yakalandık," dedi Galip, *"Peki bir dahakine ne kadar hazırız? Gezi olunca herkes gelir, önemli olan hareketin kendini örmek. Dürüst ol Battal, en son hangi eyleme gittin, hangi sosyalist yayını okudun, kendine yakın bulduğun bir yayını birkaç kişiye verdin? Yarın bir şeyler olursa kendinden başka ne koyacaksın barikata? İşte hazırlıklı olmak için birkaç öneri sana."*

korkusu kurttan uzun yaşayan koyun

Kıssadan Hisse

Korkusu kurttan uzun yaşayan koyun, bir gün kasabın önünden geçerken birden derin bir endişeye kapılmış.

Kasap, koyunun bu hâlini görünce kapıya çıkıp sormuş:

"Neden bu kadar korkuyorsun?"

Koyun durmuş, camdaki kancalara ve kasabın elindeki bıçağa bakıp acı bir tebessümle fısıldamış:

"Ben kurttan korkardım, çünkü o benim açık düşmanımdı. Meğer beni kurttan koruyan çoban, beni senin için besliyormuş. Asıl korkum ölümden değil, düşman bildiğimin değil, dost sandığımın kurbanı olduğumu yeni anlamamdan."

NATO bizi koruyacakmış. Mekke ittifakı bölgeye istikrar getirecekmiş.

Ülkemiz artık bir ileri cephe ülkesidir. Ukrayna'da, Karadeniz'de, İran'da, Suudi Arabistan'da ABD adına atılan adımlar bu noktaya gelmiştir. Halka sadece bir korku ve bir düşman bulmaları gerekiyor. NATO Ukrayna'da kaybediyor, İran'da kaybediyor. Çıplak ayaklı Yemenliler İsrail'e, Suudilere bölgeyi dar ederken Mekke'ye, Medine'ye bombalar atıldı yalanları havada uçuşuyor. Bizdeki, Aleviler camiye bomba attı yalanı gibi. Tipik bir NATO, tipik bir TC operasyonu.

Yani buradan bakarsak, milyonlarca Iraklıyı yerinden yurdundan eden, öldüren, sakat bırakan, Afganistan'ı ortaçağa döndüren, Suriye'yi kan gölüne çeviren, Ukrayna'yı Neonazilerin karargâhı yapan NATO-ABD demokrasi aşığı. İsrail ile işbirliği içinde Gazze'nin yerle bir edilmesine sesi çıkmayan, Yemen'de yüz binlerce kişinin açlık ve hastalıklarla ölmesine sebep olan Suudiler ve Emirlikler Müslüman. Yeter ki koyunu kurt ile korkut, o sığınacak bir çoban bulur.

izahı olmayanın mizahı olur

fon soygunu

Efendim, fon vurgunu üzerinden günümüz kapitalizmini bir fıkra ile anlamaya çalışalım.

Bir ABD'li turist, Antalya'ya tatile gelmiş. Bir otele girmiş ve otelciye demiş ki, *"Sana 100 dolar bırakayım ve odalarını gezeyim. Beğenirsem 15 gün kadar kalacağım otelinde. Beğenmezsen 100 dolarımı geri alırım."*

Otelci kendinden emin, *"Hay, hay,"* demiş. Turist, 100 doları bırakıp gezmeye başlarken, otelci bir koşu gitmiş fırıncıya olan borcunu ödemiş. Fırıncı koşmuş dükkân sahibinin kirasını ödemiş. Dükkân sahibi gitmiş lokantaya borcunu kapatmış. Lokantacı hemen bir hayat kadınına olan borcunu ödemiş. Hayat kadını da gelmiş o 100 dolar ile otele olan borcunu ödemiş.

Bir süre sonra otel gezisini bitiren turist resepsiyona gelmiş ve odaları beğenmediğini söyleyerek anlaştıkları gibi 100 dolarını geri almış. Alın size kapitalist sistemin garip hâlleri.

ayın karikatürü

